

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

24. lipnja 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 213/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 213/02	predmet C-768/18 P: Žalba koju je 7. prosinca 2018. podnio Michal Harvilik — HYDRA protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. rujna 2018. u predmetu T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA protiv Češke Republike i Europskog suda za ljudska prava.....	2
2019/C 213/03	predmet C-115/19 P: Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio China Construction Bank Corp. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 6. prosinca 2018. u predmetu T-665/17, China Construction Bank protiv EUIPO-a	2
2019/C 213/04	predmet C-116/19 P: Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio Gregor Schneider protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-560/16, Gregor Schneider protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).....	4

HR

Zbog zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti, neke informacije sadržane u ovoj objavi više ne mogu biti prikazane, pa je stoga objavljena njezina nova autentična verzija.

2019/C 213/05	predmet C-190/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2019. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) — MG, NH protiv Germanwings GmbH	5
2019/C 213/06	predmet C-220/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španjolska) — Promociones Oliva Park S. L. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana	6
2019/C 213/07	predmet C-227/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DX	7
2019/C 213/08	predmet C-245/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B	8
2019/C 213/09	predmet C-246/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	predmet C-248/19: Tužba podnesena 20. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Republike Cipar	10
2019/C 213/11	predmet C-256/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2019. uputio Verwaltungsgerichts Wien (Austrija) — S.A.D. Maler und Anstreicher OG	11
2019/C 213/12	predmet C-284/19 P: Žalba koju je 3. travnja 2019. podnio Andrew Clarke protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. ožujka 2019. u predmetu T-731/18: Clarke protiv Komisije	13
2019/C 213/13	predmet C-290/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2019. uputio Krajský súd v Trnave (Slovačka) — RN protiv Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	predmet C-298/19: Tužba podnesena 11. travnja 2019. — Europska komisija protiv Helenske Republike.	15
2019/C 213/15	predmet C-299/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Tribunale ordinario di Torino (Italija) — Techbau SpA protiv Azienda Sanitaria Locale AL	16
2019/C 213/16	predmet C-305/19: Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Europska komisija protiv Češke Republike.	17
2019/C 213/17	predmet C-306/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — Milis Energy SpA protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	18
2019/C 213/18	predmet C-311/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2019. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) — BONVER WIN, a. s. protiv Ministerstvo financí	19
2019/C 213/19	predmet C-337/19 P: Žalba koju je 24. travnja 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 14. veljače 2019. u spojenim predmetima T-131/16 i T-263/16, Belgija i Magnetrol International protiv Komisije	20
2019/C 213/20	predmet C- 348/19 P: Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Drex Technologies SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. veljače 2019. u predmetu T-414/16, Drex Technologies protiv Vijeća	21

2019/C 213/21	predmet C- 349/19 P: Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Almashreq Investment Fund protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. veljače 2019. u predmetu T-415/16, Almashreq Investment Fund protiv Vijeća.....	22
2019/C 213/22	predmet C- 350/19 P: Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Souruh SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. veljače 2019. u predmetu T-440/16, Souruh protiv Vijeća	23
2019/C 213/23	predmet C-371/19: Tužba podnesena 10. svibnja 2019. — Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	24
Opći sud		
2019/C 213/24	predmet T-748/16: Presuda Općeg suda od 2. svibnja 2019. — QH protiv Parlamenta („Javna služba — Privremeno osoblje — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Članak 12.a Pravilnika o osoblju — Uznemiravanje — Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć — Načela objektivnosti i nepristranosti — Pravo na dobru upravu — Pravo na saslušanje”).....	26
2019/C 213/25	predmet T-49/17: Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Španjolska protiv Komisije („EFJP i EPFRR” — Izdaci isključeni iz financiranja — Financijski ispravci — Pojam „proizvođač” — Ulaganja ostvarena izvan objekata organizacije proizvođača — Provjere prije odobrenja operativnog programa — Kontrola u odobravanju izdataka — Jedinstveni financijski ispravak — Paušalni financijski ispravak — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja) ..	27
2019/C 213/26	predmet T-135/17: Presuda Općeg suda od 6. svibnja 2019. — Scor protiv Komisije („Državne potpore — Tržište reosiguranja od rizika prirodnih katastrofa — Potpora u obliku neograničenog državnog jamstva dodijeljenog CCR-u — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem nakon faze prethodnog ispitivanja — Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a — Tužba za poništenje — Aktivna procesna legitimacija — Nepostojanje znatnog utjecaja na položaj na tržištu — Djelomična nedopuštenost — Postupovna prava zainteresiranih strana — Svojstvo zainteresirane strane — Nepostojanje ozbiljnih poteškoća”)	27
2019/C 213/27	predmet T-239/17: Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Njemačka protiv Komisije („EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koje je izvršila Njemačka — Paušalni financijski ispravak primijenjen zbog nedovoljne učestalosti ključnih kontrola — Godišnja obveza izračuna i knjiženja kamata — Članci 31. i 32. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 — Članak 6. točka (h) Uredbe (EZ) br. 885/2006 — Obveza obrazlaganja — Proporcionalnost”)	28
2019/C 213/28	predmet T-737/17: Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Wattiau protiv Parlamenta („Javna služba — Socijalna sigurnost — ZSZO — Naknada troškova liječenja — Sporazum o određivanju pristojbi za bolničko liječenje osiguranika ZSZO-a sklopljen između Unije, Luksemburga i Udruženja luksemburških bolnica — Prigovor nezakonitosti — Načelo zabrane diskriminacije na temelju državljanstva — Članak 18. stavak 1. UFEU-a — Članci 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima — Članak 39. Zajedničkih pravila o zdravstvenom osiguranju za dužnosnike”).....	29
2019/C 213/29	predmet T-136/18: Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Kuota International protiv EUIPO-a — Sintema Sport (K) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije K — Apsolutni razlog za ništavost — Zla vjera — Članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001”)	30
2019/C 213/30	predmeti T-152/18 do T-155/18: Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Sona Nutrition protiv EUIPO-a — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijave figurativnih žigova Europske unije SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Raniji nacionalni verbalni žig MULTIPLUS — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001”).....	31

2019/C 213/31	predmet T-214/18: Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Briois protiv Parlamenta („Povlastice i imuniteti — Zastupnik u Europskom parlamentu — Odluka o ukidanju parlamentarnog imuniteta — Veza s funkcijama parlamentarnog zastupnika — Jednako postupanje — Načelo dobre uprave — Prava obrane — Izvanugovorna odgovornost”).....	32
2019/C 213/32	predmet T-271/18: Presuda Općeg suda od 6. svibnja 2019. — Mauritsch protiv INEA („Javna služba — Ugovorno osoblje — Ugovor o radu na određeno vrijeme — Početno tužiteljevo odbijanje ponude za produljenje ugovora — Odstavka — Uskraćivanje prava na naknadu za slučaj nezaposlenosti — Odgovornost”)	32
2019/C 213/33	predmet T-407/18: Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — WP protiv EUIPO-a („Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme — Odluka o neproduljenju — Očita pogreška u ocjeni — Dužnost brižnog postupanja — Jednako postupanje — Pravilo o podudarnosti između tužbe i žalbe”).....	33
2019/C 213/34	predmet T-423/18: Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Fissler protiv EUIPO-a (vita) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije vita — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Opisni karakter — Pojam obilježja — Naziv boje — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	34
2019/C 213/35	predmet T-558/18: Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Lupu protiv EUIPO-a — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Djili DS — Raniji nacionalni verbalni žig DJILI — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	34
2019/C 213/36	predmet T-353/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Promeco protiv EUIPO-a — Aerts (posuđe) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”).....	35
2019/C 213/37	predmet T-381/18: Rješenje Općeg suda od 29. travnja 2019. — Engel protiv EUIPO-a — F. Engel (ENGEL) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	36
2019/C 213/38	predmet T-495/18: Rješenje Općeg suda od 29. travnja 2019. — Dermatest protiv EUIPO-a (DERMATEST) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije DERMATEST — Odbijanje registracije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”).....	37
2019/C 213/39	predmet T-530/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Rumunjska protiv Komisije („Tužba za poništenje — EFJP i EPFRR — Provedbena odluka Komisije — Dostava adresatu — Objava odluke u Službenom listu Europske unije — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost”)	37
2019/C 213/40	predmet T-145/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 2. svibnja 2019. — E Jap Energéticas y Medioambientales protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Okoliš — Financijski instrument za okoliš (LIFE) - Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Povrat isplaćenih iznosa — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	38
2019/C 213/41	predmet T-114/19: Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Pavel protiv EUIPO-a — bugatti (B).....	39
2019/C 213/42	predmet T-190/19: Tužba podnesena 4. travnja 2019. — BF protiv Komisije.....	40
2019/C 213/43	predmet T-196/19: Tužba podnesena 4. travnja 2019. — AZ protiv Komisije	41

2019/C 213/44	predmet T-198/19: Tužba podnesena 4. travnja 2019. — BA protiv Komisije	42
2019/C 213/45	predmet T-200/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BB protiv Komisije.....	44
2019/C 213/46	predmet T-201/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BC protiv Komisije.....	45
2019/C 213/47	predmet T-205/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BD protiv Komisije	47
2019/C 213/48	predmet T-210/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Società Agricola Tenuta di Rimale i dr. protiv Komisije ..	48
2019/C 213/49	predmet T-231/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Klöckner Pentaplast protiv Komisije.....	49
2019/C 213/50	predmet T-232/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — H&R Ölwerke Schindler protiv Komisije	50
2019/C 213/51	predmet T-233/19: Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Infineon Technologies Dresden protiv Komisije	52
2019/C 213/52	predmet T-234/19: Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Infineon Technologies protiv Komisije.....	53
2019/C 213/53	predmet T-237/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — GTP protiv Komisije	54
2019/C 213/54	predmet T-238/19: Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Wepa Hygieneprodukte i dr. protiv Komisije	55
2019/C 213/55	predmet T-240/19: Tužba podnesena 9. travnja 2019. — A9.com protiv EUIPO-a (ikona u obliku zvona).....	56
2019/C 213/56	predmet T-246/19: Tužba podnesena 10. travnja 2019. — Kambodža i CRF protiv Komisije	57
2019/C 213/57	predmet T-248/19: Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Bilde protiv Parlamenta	58
2019/C 213/58	predmet T-251/19: Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Wieland-Werke protiv Komisije.....	59
2019/C 213/59	predmet T-252/19: Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Pech protiv Vijeća	60
2019/C 213/60	predmet T-253/19: Tužba podnesena 15. travnja 2019. — BG protiv Parlamenta.....	62
2019/C 213/61	predmet T-260/19: Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Al-Tarazi protiv Vijeća	62
2019/C 213/62	predmet T-268/19: Tužba podnesena 22. travnja 2019. — Imagina Media Audiovisual i drugi protiv Komisije	63
2019/C 213/63	predmet T-269/19: Tužba podnesena 22. travnja 2019. — Imagina Media Audiovisual protiv Komisije.....	65
2019/C 213/64	predmet T-270/19: Tužba podnesena 23. travnja 2019. — Amazon Technologies protiv EUIPO-a (ring).....	66

2019/C 213/65	predmet T-272/19: Tužba podnesena 25. travnja 2019. — TO protiv ESVD-a	67
2019/C 213/66	predmet T-274/19: Tužba podnesena 24. travnja 2019. — Target Ventures Group protiv EUIPO-a — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	predmet T-275/19: Tužba podnesena 24. travnja 2019. — PNB Banka i drugi protiv ESB-a	69
2019/C 213/68	predmet T-277/19: Tužba podnesena 26. travnja 2019. — BK protiv Europskog potpornog ureda za azil	71
2019/C 213/69	predmet T-278/19: Tužba podnesena 26. travnja 2019. — Aurora protiv CPVO-a — SESVanderhave (M 02205) ..	71
2019/C 213/70	predmet T-280/19: Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Highgate Capital Management protiv Komisije	73
2019/C 213/71	predmet T-281/19: Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Cipar protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	74
2019/C 213/72	predmet T-282/19: Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927))	75
2019/C 213/73	predmet T-285/19: Tužba podnesena 2. svibnja 2019. — SGI Studio Galli Ingegneria protiv Komisije	76
2019/C 213/74	predmet T-286/19: Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Azarov protiv Vijeća	78
2019/C 213/75	predmet T-288/19: Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Divaro protiv EUIPO-a — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	predmet T-290/19: Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a (prikaz dviju zakrivljenih crvenih linija poredanih jedna iznad druge)	80
2019/C 213/77	predmet T-295/19: Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Klymenko protiv Vijeća	80
2019/C 213/78	predmet T-296/19: Tužba podnesena 6. svibnja 2019. — Sumol + Compal Marcas protiv EUIPO-a — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	predmet T-508/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — OLX protiv EUIPO-a — Stra (STRADIA)	83
2019/C 213/80	predmet T-543/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — XK protiv Komisije	83
2019/C 213/81	predmet T-546/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — XM i dr. protiv Komisije	83
2019/C 213/82	predmet T-570/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YQ protiv Komisije	84
2019/C 213/83	predmet T-571/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YR protiv Komisije	84
2019/C 213/84	predmet T-572/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YS protiv Komisije	84
2019/C 213/85	predmet T-746/18: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Bronckers protiv Komisije	85

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 213/01)

Posljednja objava

SL C 206, 17.6.2019.

Prethodne objave

SL C 187, 3.6.2019.

SL C 182, 27.5.2019.

SL C 172, 20.5.2019.

SL C 164, 13.5.2019.

SL C 155, 6.5.2019.

SL C 148, 29.4.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 7. prosinca 2018. podnio Michal Harvilik — HYDRA protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. rujna 2018. u predmetu T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA protiv Češke Republike i Europskog suda za ljudska prava

(predmet C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

*Jezik postupka: slovački***Stranke**

Žalitelj: Michal Harvilik — HYDRA (zastupnik: A. Wagner, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Češka Republika, Europski sud za ljudska prava

Rješenjem od 19. ožujka 2019. Sud (sedmo vijeće) je žalbu proglasio nedopuštenom.

Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio China Construction Bank Corp. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 6. prosinca 2018. u predmetu T-665/17, China Construction Bank protiv EUIPO-a

(predmet C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Žalitelj: China Construction Bank Corp. (zastupnici: A. Carboni, J. Gibbs, *Solicitors*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Groupement des cartes bancaires

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе presudu Općeg suda od 6. prosinca 2018. u predmetu T-665/17;
- donese konačnu odluku u pogledu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ ili da podredno vrati predmet Općem sudu, i
- naloži EUIPO-u i svim intervenijentima u ovom žalbenom postupku snošenje vlastitih troškova i troškova žalitelja nastalih u ovom postupku i u postupku pred Općim sudom u predmetu T-665/17.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj iznosi tri žalbena razloga protiv pobijane presude, u kojima se navodi da je Opći sud:

1. povrijedio članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) 2017/1001; i
2. nije obrazložio svoj zaključak u skladu s kojim je raniji žig na koji se poziva intervenijent (u daljnjem tekstu: raniji žig) imao povećan razlikovni karakter u pogledu „financijskih, monetarnih i bankovnih poslova”, i/ili
3. iskrivio činjenice prilikom ocjene ranijeg i spornog žiga, kao i prilikom donošenja navedenog zaključka o povećanom razlikovnom karakteru.

Žaliteljev žalbeni razlog koji se temelji na povredi članka 8. stavka 1. točke (b) može se dalje podijeliti na sljedeće pogreške koje je Opći sud počinio u svojoj ocjeni predmeta:

1. Opći sud uzeo je u obzir ugled ranijeg žiga u prvoj fazi ocjene sličnosti žigova, kao i prilikom opće ocjene vjerojatnosti dovodenja u zabludu te je time primijenio pogrešan pristup koji je doveo do nedopustivog „dvostrukog uračunavanja”;
2. Opći sud pogrešno je smatrao da su raniji i sporni žig u bitnome verbalni žigovi, ne uzimajući dovoljno u obzir njihovu figurativnu prirodu, što je negativno utjecalo na ocjenu vizualnih i auditivnih sličnosti predmetnih žigova, kao i na važnost koju treba dati svakoj od tih sličnosti;
3. Opći sud počinio je nekoliko pogrešaka prilikom određivanja usluga iz razreda 36. u odnosu na koje je smatrao da raniji žig uživa ugled i stoga razlikovni karakter, i
4. iz prethodno navedenih pogrešaka i iz činjenice da Opći sud nije uzeo u obzir druge bitne čimbenike, proizlazi da on nije na primjeren način proveo opću ocjenu vjerojatnosti dovodenja u zabludu između ranijeg i spornog žiga.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)

Žalba koju je 14. veljače 2019. podnio Gregor Schneider protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-560/16, Gregor Schneider protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Gregor Schneider (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. u cijelosti ukine presudu Općeg suda Europske unije (četvrto vijeće) od 4. prosinca 2018. u predmetu T-560/16;
2. odluči u skladu sa zahtjevom koji je tužitelj postavio u tom postupku, to jest

poništi odluku EUIPO-a (tada: OHIM) od 2. listopada 2014., prema kojoj se tužitelj iz odjela Međunarodna suradnja i pravni poslovi premješta u odjel Operativne djelatnosti;

podredno: nakon ukidanja gore navedene presude predmet vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;

3. naloži EUIPO-u snošenje troškova cijelog postupka, odnosno postupka pred Općim sudom Europske unije i žalbenog postupka pred Sudom Europske unije.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na devet žalbenih razloga.

Kao prvo, Opći sud u pobijanoj presudi pogrešno je protumačio „pravilo o podudarnosti” između žalbe u smislu članka 91. stavka 2. Pravilnika o osoblju i kasnije podnesene tužbe jer je kao nedopušten odbio tužbeni razlog koji se pozivao na pravilo o podudarnosti, a koji tužitelj u trenutku podnošenja žalbe uopće nije mogao isticati zbog još neizvršene dodjele zadataka.

Kao drugo, Opći sud je pogrešno tumačio kriterije za ocjenu postojanja zlouporabe ovlasti time što je postavio opće pravno pravilo da ne može biti riječ o zlouporabi ovlasti u slučaju kada neka provedbena mjera nije utvrđena nespojivom s interesom službe. To opće pravno pravilo ne može biti pravilno jer se njime načelno isključuju sve situacije slučajeva zlouporabe ovlasti u kojima uprava

ističe uvjerljiv interes službe, a da pritom ne nastoji zaista ostvariti taj interes. Upravo ti slučajevi inteligentno složene zlouporabe ovlasti ne smiju se izuzeti od pravnog nadzora tako formuliranim općim pravnim pravilom.

Kao treće, Opći sud je pogrešno tumačio zahtjeve za saslušanje, koji jamče tužiteljevo pravo na saslušanje, koje je utvrđeno i u članku 41. stavku 1. u vezi s člankom 41. stavkom 2. točkom (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što saslušanje smatra nužnim samo u slučajevima kada bi namjeravana pojedinačna mjera sa stajališta tijela na dotičnu osobu mogla nepovoljno utjecati. Međutim, saslušanje i priznavanje prava na saslušanje trebaju služiti upravo svrsi otkrivanja aspekata i učinaka namjeravanih odluka koje samo tijelo još nije uzelo u obzir.

Kao četvrto, Opći sud je u nekoliko navrata povrijedio tužiteljevo pravo na saslušanje time što je, među ostalim, ignorirao novi argument istaknut na raspravi u skladu s člankom 85. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda te nije razmotrio odgovarajući prijedlog svjedoka niti donio odluku u skladu s člankom 85. stavkom 4. tog poslovnika. Opći sud povrijedio je tužiteljevo pravo na saslušanje i zbog toga što nije saslušao svjedoke koji su bili navedeni već u tužbi, a istodobno tužitelju predbacuje nedostatne dokaze.

Kao peto, Opći sud time usto povređuje osnovna načela kojima se jamči pošteno suđenje i vladavina prava u smislu članka 47. Povelje o temeljnim pravima i izaziva sumnje o djelotvornosti pravne zaštite.

Kao šesto, Opći sud je u nekoliko navrata iskrivio činjenice koje su mu dostavljene.

Kao sedmo, ističe se manjkavo razjašnjenje činjeničnog stanja, kao osmo, nepostojanje obrazloženja, a kao deveto povreda pravila logičkog zaključivanja.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2019. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) — MG, NH
protiv Germanwings GmbH**

(predmet C-190/19)

(2019/C 213/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: MG, NH

Tuženik: Germanwings GmbH

Prethodno pitanje

Postoji li pravo na odštetu na temelju članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ i onda kada putnik ne stigne na izravno povezani let zbog relativno manjeg kašnjenja u dolasku, što ima za posljedicu kašnjenje od tri sata ili više na konačno odredište, pri čemu su oba leta izveli različiti zračni prijevoznici, a potvrdu rezervacije izdao je tour operator koji je za svojeg klijenta isplanirao letove?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španjolska) — Promociones Oliva Park S. L. protiv Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(predmet C-220/19)

(2019/C 213/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Promociones Oliva Park S. L.

Tuženik: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Direktive 2008/118 ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi formalno izravni porez poput IVPEE-a [porez na vrijednost proizvodnje električne energije] koji je, s obzirom na svoju pravu prirodu, neizravni porez bez posebne namjene, s isključivom svrhom ubiranja poreznih prihoda, a da se pritom njegovoj kvalifikaciji u nacionalnom pravu ne može dati prednost pred tumačenjem prava Unije koje je uređeno vlastitim ciljevima tog pravnog poretka i provodi se s obzirom na objektivna obilježja oporezivanja?

2. Je li osnovna svrha IVPEE-a, unatoč njegovoj kvalifikaciji kao poreza za zaštitu okoliša, u biti ubiranje poreznih prihoda tako da se njime na isti način oporezuju djelatnosti proizvodnje i uključivanja električne energije u elektroenergetski sustav neovisno o njezinu intenzitetu i utjecaju na okoliš, čime se povređuje članak 1., članak 3. stavci 1. i 2. i članak 3. stavak 3. točka (a), u vezi s člankom 2. točkom (k) Direktive 2009/28/EZ ⁽²⁾?
3. Protivi li se IVPEE načelima slobodnog tržišnog natjecanja i promicanja energije iz obnovljivih izvora, s obzirom na to da se njime jednako porezno tretira energija iz obnovljivih i obnovljivih izvora, pri čemu se potonji diskriminiraju te se time povređuje program potpore predviđen člankom 2. točkom (k) i povezanim odredbama Direktive 2009/28?
4. Naposljetku, protivi li se IVPEE navedenom načelu slobodnog tržišnog natjecanja i člancima 32., 33. i 34. (poglavlje VIII., Organizacija pristupa sustavu) Direktive 2009/72 ⁽³⁾ jer se njime omogućuje pozitivna diskriminacija stranih proizvođača električne energije na štetu španjolskih proizvođača, čime se narušava unutarnje tržište električnom energijom i pristup mreži?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 192.)

⁽²⁾ Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)

⁽³⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2019. uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija)
— DX

(predmet C-227/19)

(2019/C 213/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: DX

Druga stranka u žalbenom postupku: Bürgermeister der Stadt Graz

Intervenijent: Finanzpolizei

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 56. UFEU-a, Direktivu 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ⁽¹⁾ i Direktivu 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. provedbi Direktive 96/71/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kojom su predviđene izrazito visoke novčane kazne, a osobito visoki najniži iznosi novčanih kazni, koje mogu biti izrečene kumulativno za svakog dotičnog radnika, za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage, kao što je propust da se stave na raspolaganje isprave o plaći ili propust prijave Središnjem koordinacijskom uredu (prijava ZKO)?

2. Ako na odgovor na prvo pitanje već ne bude potvrđan:

Treba li članak 56. UFEU-a, Direktivu 96/71/EZ i Direktivu 2014/67/EU tumačiti na način da im se protivi izricanje kumulativnih novčanih kazni bez apsolutnog najvišeg iznosa za povrede formalnih obveza u slučaju korištenja prekogranične radne snage?

(¹) SL 1997., L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

(²) Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (SL 2014., L 159, str. 11.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B

(predmet C-245/19)

(2019/C 213/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: État du Grand-duché de Luxembourg

Druga stranka u žalbenom postupku: B

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 7. i 8. te članak 52. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, eventualno u vezi s člankom 47. navedene Povelje, tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se, u okviru postupovnog režima u području razmjene informacija na zahtjev koji je osobito uspostavljen radi provedbe Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (¹), isključuje mogućnost da treća osoba koja posjeduje informacije podnese bilo kakvo pravno sredstvo, osobito sudsko, protiv odluke kojom joj nadležno tijelo te države članice nalaže da mu dostavi informacije kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija koji je podnijela druga država članica?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 1. i članak 5. Direktive 2011/16 tumačiti, prema potrebi s obzirom na promjenu tumačenja članka 26. predložka porezne konvencije OECD-a, na način da zahtjev za razmjenu, zajedno s nalogom nadležnog tijela države članice koja prima zahtjev i po njemu postupa, ispunjavaju kriterij nepostojanja očitog nedostatka predvidive relevantnosti s obzirom na to da država članica koja podnosi zahtjev navodi identitet dotičnog poreznog obveznika, razdoblje na koje se odnosi istraga države članice koja podnosi zahtjev i identitet osobe koja posjeduje odnosne informacije, tražeći pritom informacije o ugovorima te povezanim neodređenim računima i plaćanjima koji su utvrđeni kriterijima koji se odnose, kao prvo, na činjenicu da ih je sklopila identificirana osoba koja posjeduje informacije, kao drugo, na njihovu primjenjivost tijekom godina oporezivanja na koje se odnosi istraga tijela države koja podnosi zahtjev i, kao treće, na njihovu povezanost s identificiranim dotičnim poreznim obveznikom?

(¹) JO 2011, L 64, p. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Cour administrative (Luksemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg protiv B, C, D, F.C.

(predmet C-246/19)

(2019/C 213/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État du Grand-duché de Luxembourg

Tuženici: B, C, D, F.C.

Druga stranka: A

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 7. i 8. te članak 52. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, eventualno u vezi s člankom 47. navedene Povelje, tumačiti na način da im je protivno nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se, u okviru postupovnog režima u području razmjene informacija na zahtjev koji je osobito uspostavljen radi provedbe Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (¹), isključuje mogućnost da treća osoba koja posjeduje informacije podnese bilo kakvo pravno sredstvo, osobito sudsko, protiv odluke kojom joj nadležno tijelo te države članice nalaže da mu dostavi informacije kako bi postupilo po zahtjevu za razmjenu informacija koji je podnijela druga država članica?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 1. stavak 1. i članak 5. Direktive 2011/16 tumačiti, prema potrebi s obzirom na promjenu tumačenja članka 26. predložka porezne konvencije OECD-a, na način da zahtjev za razmjenu, zajedno s nalogom nadležnog tijela države članice koja prima zahtjev i po njemu postupa, ispunjavaju kriterij nepostojanja očitog nedostatka predvidive relevantnosti s obzirom na to da država članica koja podnosi zahtjev navodi identitet dotičnog poreznog obveznika, razdoblje na koje se odnosi istraga države članice koja podnosi zahtjev i identitet osobe koja posjeduje odnosne informacije, tražeći pritom informacije o ugovorima te povezanim neodređenim računima i plaćanjima koji su utvrđeni kriterijima koji se odnose, kao prvo, na činjenicu da ih je sklopila identificirana osoba koja posjeduje informacije, kao drugo, na njihovu primjenjivost tijekom godina oporezivanja na koje se odnosi istraga tijela države koja podnosi zahtjev i, kao treće, na njihovu povezanost s identificiranim dotičnim poreznim obveznikom?

(¹) JO 2011, L 64, p. 1.

Tužba podnesena 20. ožujka 2019. — Europska komisija protiv Republike Cipar

(predmet C-248/19)

(2019/C 213/10)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i E. Manhaeve)

Tuženik: Republika Cipar

Tužbeni zahtjev

— Tužitelj traži od Suda da utvrdi da

— time što nije osigurala kanalizacijsku mrežu za 31 aglomeraciju (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympou, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou e Pyrgos), kako je inače predviđeno člankom 3. i Prilogom I. točkom A Direktive [91/271/EEZ], i

— time što nije osigurala da u tim aglomeracijama komunalne otpadne vode koje se ulijevaju u kanalizacijske mreže, prije ispuštanja budu podvrgnute sekundarnom pročišćavanju ili ekvivalentnom pročišćavanju, kako je inače predviđeno člancima 4., 10. i 15. te Prilogom I. točaka B i D Direktive [91/271/EEZ],

Republika Cipar nije ispunila svoje obveze prema člancima 3., 4., 10. i 15. i Prilogu I. Direktivi 91/271/EEZ ⁽¹⁾ o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda;

te da

— Republici Cipar naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Uslijed nepostojanja integrirane i funkcionalne kanalizacijske mreže, Republika Cipar nije poštovala krajnji rok 31. prosinca 2012., utvrđen Direktivom 91/271/EEZ o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (kako je produljen Ugovorom o pristupanju Republike Cipar Europskoj uniji), u pogledu prikupljanja (članak 3.), a slijedom toga i sekundarnog pročišćavanja otpadnih voda (članak 4.), kao i infrastrukture i nadzora nad tim pročišćavanjem (članci 10. i 15.), u četiri aglomeracije s populacijskim ekvivalentom višim od 10 000.
2. Uslijed nepostojanja integrirane i funkcionalne kanalizacijske mreže, Republika Cipar nije poštovala krajnji rok 31. prosinca 2012., utvrđen Direktivom 91/271/EEZ o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (kako je produljen Ugovorom o pristupanju Republike Cipar Europskoj uniji), u pogledu prikupljanja (članak 3.), a slijedom toga i sekundarnog pročišćavanja otpadnih voda (članak 4.), kao i infrastrukture i nadzora nad tim pročišćavanjem (članci 10. i 15.), u 27 aglomeracija s populacijskim ekvivalentom između 2000 i 10 000.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL 1991., L 135, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2019. uputio Verwaltungsgerichts Wien (Austrija) — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(predmet C-256/19)

(2019/C 213/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Tuženo tijelo: Magistrat der Stadt Wien

Druga stranka postupka: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u svrhu osiguranja neovisnosti i nepristranosti sudova u svojem ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na dodjelu predmeta sucima prema fiksnom rasporedu poslova koji je unaprijed određen u skladu s općim pravilima, tumačiti na način da zakonodavac mora osigurati da je to temeljnim pravom dano jamstvo učinkovito, a ne samo teoretsko?

- 1 a) Dodatno pitanje: u slučaju niječnog odgovora na 1. pitanje:

Nalaže li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, u nacionalnom pravnom poretku koji u Ustavu ima utvrđeno temeljno pravo fiksnog rasporeda poslova, ikakve jamstvene obveze zakonodavca, i ako da, koje?

- 1 b) Dodatno pitanje: u slučaju potvrdnog odgovora na 1. pitanje:

1b - 1) Nalaže li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koje u ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na fiksni raspored poslova, nepoštovanje naloga, odnosno radnje koja se odnosi na dodjelu predmeta sucu, a koju je poduzelo tijelo koje prema zakonu za taj nalog, odnosno tu radnju, nije nadležno?

1b - 2) Nalaže li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na fiksni raspored poslova da se prema internom sudskom poslovniku tijelu koje se bavi dodjelom predmeta može priznati, ako uopće, samo već unaprijed određeno usko diskrecijsko pravo u pogledu odluke o dodjeli predmeta?

2. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u svrhu osiguranja neovisnosti i nepristranosti sudova u svojem ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na dodjelu predmeta sucima prema fiksnom rasporedu poslova koji je unaprijed određen u skladu s općim pravilima, tumačiti na način da se sucu koji, s jedne strane, sumnja u zakonitost internog sudskog rasporeda poslova odnosno, s druge strane, u zakonitost interne sudske odluke kojom treba provesti interni sudski raspored poslova, a koja se neposredno odnosi na rad tog suca (osobito odluka o dodjeli predmeta), u pogledu te sumnje mora omogućiti podnošenje pravnog lijeka (koji tog suca ne tereti, a osobito ne financijski) drugom sudu koji je u cijelosti ovlašten za preispitivanje zakonitosti pravnog akta koji se smatra protuzakonitim?

U slučaju niječnog odgovora: Postoje li neki drugi zahtjevi koje zakonodavac mora jamčiti, a koji osiguravaju da se sucu omoguću postizanje zakonitosti to jest pridržavanja zakonskih zahtjeva koji se na njega odnose i koji nalažu poštovanje zakonskih (posebno internih sudskih) pravila o dodjeli predmeta?

3. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u svrhu osiguranja neovisnosti i nepristranosti sudova u svojem ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na dodjelu predmeta sucima prema fiksnom rasporedu poslova koji je unaprijed određen u skladu s općim pravilima, tumačiti na način da se stranci u postupku koja, s jedne strane, sumnja u zakonitost odredbe internog sudskog rasporeda poslova koja prethodi rješavanju njezina predmeta odnosno, s druge strane, u zakonitost dodjele tog predmeta određenom sucu, još prije donošenja sudske odluke u pogledu te sumnje mora omogućiti podnošenje pravnog lijeka (koji tu stranku pretjerano financijski ne tereti) drugom sudu koji je u cijelosti ovlašten za preispitivanje zakonitosti pravnog akta koji se smatra protuzakonitim?

U slučaju niječnog odgovora: Postoje li neki drugi zahtjevi koje zakonodavac mora jamčiti, a koji osiguravaju da se stranci još prije donošenja sudske odluke omogućiti da se poštuje njezino temeljno pravo na „zakonskog suca“?

4. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u svrhu osiguranja neovisnosti i nepristranosti sudova u svojem ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na dodjelu predmeta sucima prema fiksnom rasporedu poslova koji je unaprijed određen u skladu s općim pravilima, tumačiti na način da su sudski interni raspored poslova i interno sudsko dokumentiranje zaprimljenih predmeta tako transparentno i razumljivo formirani da sudac, odnosno stranka, bez posebnog truda mogu preispitati sukladnost konkretne dodjele predmeta sucu, odnosno određenom sudskom vijeću, s odredbama internog sudskog rasporeda poslova?

U slučaju niječnog odgovora: Postoje li neki drugi zahtjevi koje zakonodavac mora jamčiti, a koji osiguravaju da se sucu, odnosno stranci omogućiti pribavljanje saznanja o zakonitosti određene dodjele predmeta?

5. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje, kao i načelo učinkovitosti, barem u pogledu nacionalnog pravnog poretka koji u svrhu osiguranja neovisnosti i nepristranosti sudova u svojem ustavu ima utvrđeno temeljno pravo na dodjelu predmeta sucima prema fiksnom rasporedu poslova koji unaprijed određen u skladu s općim pravilima, tumačiti na način da se strankama i sucu u sudskom postupku bez njihova posebnog djelovanja mora omogućiti da sadržajno razumiju odredbe o rasporedu poslova, kao i da stranke te sudac u postupku na taj način moraju imati mogućnost preispitati zakonitost izvršene dodjele predmeta sucu, odnosno određenom sudskom vijeću?

U slučaju niječnog odgovora: Postoje li neki drugi zahtjevi koje zakonodavac mora jamčiti, a koji osiguravaju da se sucu, odnosno stranci omogućiti pribavljanje saznanja o zakonitosti određene dodjele predmeta?

6. Koje radnje mora poduzeti sudac s obzirom na njegovu obvezu da u skladu s pravom Unije poštuje tim pravom propisane postupovne zahtjeve, ako se taj sudac (izvansudskim ili internim sudskim) pravnim aktom koji se ne može osporavati obvezuje na poduzimanje radnje kojoj se pravo Unije protivi i kojom se krše prava stranaka?

Žalba koju je 3. travnja 2019. podnio Andrew Clarke protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. ožujka 2019. u predmetu T-731/18: Clarke protiv Komisije

(predmet C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Andrew Clarke (zastupnik: E. Lock, *Solicitor*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— vrati zahtjev Općem sudu na razmatranje uzimajući u obzir utvrđenja Suda;

- naloži da najkasnije do 12. travnja 2019. (ili do drugog datuma do kojeg se može produžiti razdoblje iz članka 50. UFEU-a)
- a) Opći sud uzme u razmatranje taj zahtjev prema rasporedu i na takav način da o njemu može donijeti svoju konačnu odluku;
- b) kao privremenu mjeru, Komisija dostavi Ujedinjenoj Kraljevini obrazloženo mišljenje u kojem će navesti svoje stajalište o povredama prava Unije koje proizlaze iz dopisa koji je uputila žalitelju 25. listopada 2018.;
- odredi da stranke, po potrebi, mogu podnijeti zahtjev Općem sudu za daljnje upute;
- Komisiji naloži snošenje žaliteljevih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe jedan žalbeni razlog:

Opći je sud u svojem rješenju od 25. ožujka 2019. pogrešno protumačio žaliteljev zahtjev iz tužbe, pogrešno je utvrdio da on nema osnova za svoju tužbu i da nije nadležan za usvajanje njegova zahtjeva.

Žalitelj nije zahtijevao da Komisija pokrene postupak zbog povrede prava protiv Ujedinjene Kraljevine (u daljnjem tekstu: UK). Tražilo se poništenje dviju odluka Komisije, jednu od kojih je Opći sud pogrešno razmotrio. Usto, sudska praksa na koju se poziva Sud ili ne podupire zaključke za koje se citira ili je nevažna. Žalitelj ima pravo tražiti poništenje tih odluka s obzirom na to da su bile njemu upućene i/ili se odnose izravno i osobno na njega. Nadalje, podredno, žalitelj ima pravo tražiti donošenje rješenja sukladno članku 265. UFEU-a na temelju toga što Komisija nije dostavila obrazloženo mišljenje UK-u sukladno obvezi na takvo postupanje iz prvog dijela članka 258. UFEU-a, uzimajući u obzir njezino prešutno prihvaćanje u drugoj od tih odluka da će razmotriti je li UK povrijedila pravo Unije temeljem svojih diskrecijskih ovlasti iz drugog dijela članka 258. Prethodno navedeno temelji se na tome da bi obrazloženo mišljenje također trebalo biti upućeno žalitelju i/ili bi se odnosilo izravno i osobno na njega. Nadalje, žalitelj ima pravo tražiti izdavanje sudskog naloga i privremenih mjera što se tiče njegova zahtjeva sukladno članku 265. UFEU-a.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2019. uputio Krajský súd v Trnave (Slovačka) — RN protiv Home Credit Slovakia a.s.

(predmet C-290/19)

(2019/C 213/13)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Trnave

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RN

Tuženik: Home Credit Slovakia a.s.

Prethodno pitanje

Treba li članak 10. stavak 1. točku (g) Direktive 2008/48/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ, tumačiti na način da ugovor o potrošačkom kreditu ispunjava zahtjev predviđen u toj odredbi u slučaju kad efektivna kamatna stopa u njemu nije navedena kao točan postotak nego u rasponu između dvije vrijednosti (od — do)?

⁽¹⁾ SL 2008., L 133, str. 66.

Tužba podnesena 11. travnja 2019. — Europska komisija protiv Helenske Republike

(predmet C-298/19)

(2019/C 213/14)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija traži od Suda da

— utvrdi da Helenska Republika, propustivši poduzeti sve potrebne mjere za izvršenje presude Suda od 23. travnja 2015. u predmetu C-149/14, Komisija/Helenska Republika ⁽¹⁾, nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a;

- Helenskoj Republici naloži plaćanje predložene novčane kazne u iznosu od 23 753,25 eura za svaki dan kašnjenja s izvršenjem presude donesene u predmetu C-149/14, od dana donošenja presude u navedenom predmetu do dana izvršenja presude donesene u tom predmetu;
- Helenskoj Republici naloži plaćanje paušalnog iznosa od 2639,25 eura po danu, od dana donošenja presude u predmetu C-149/14 do dana kad bude donesena presuda u ovom predmetu ili dana izvršenja presude iz predmeta C-149/14 ako se to dogodi ranije, a u slučaju da navedeni iznos od njega nije veći, da naloži plaćanje paušalnog iznosa od najmanje 1 310 000 eura;
- Helenskoj Republici naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prema članku 260. stavku 1. UFEU-a, Helenska Republika dužna je poduzeti potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom Suda u predmetu C-149/14. Međutim, Helenska Republika nije poduzela sve potrebne mjere kako bi postupila u skladu s izrekom te presude. Konkretno, Helenska Republika nije utvrdila programe djelovanja za osjetljiva područja na kojima postoje površinski i podzemni vodeni tokovi koji su onečišćeni nitratima iz poljoprivrednih izvora. Komisija je stoga odlučila podnijeti tužbu Sudu.
2. Komisija svojom tužbom od Suda traži da Helenskoj Republici naloži plaćanje paušalnog iznosa od 2639,25 eura po danu i novčane kazne u iznosu od 23 753,25 eura po danu. Visina paušalnog iznosa i novčane kazne izračunati su uzimajući u obzir težinu i trajanje povrede, kao i odvratajući učinak, ovisno o financijskoj sposobnosti te države članice.

(¹) EU:C:2015:264

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Tribunale ordinario di Torino (Italija) — Techbau SpA protiv Azienda Sanitaria Locale AL

(predmet C-299/19)

(2019/C 213/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Torino

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Techbau SpA

Tuženik: Azienda Sanitaria Locale AL

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 2. stavku 1. Direktive 2000/35/EZ ⁽¹⁾ nacionalni propis kao što je članak 2. stavak 1. točka (a) Zakonodavne uredbe br. 231 od 9. listopada 2002., koji isključuje iz pojma „poslovna transakcija” — shvaćenog kao ugovori koji „isključivo ili pretežno uključuju isporuku robe ili pružanje usluga u zamjenu za plaćanje cijene” — pa time i iz svojeg područja primjene, ugovor o nabavi djela, neovisno o tome je li javni ili privatni, i posebno javnu nabavu radova u smislu Direktive 93/37/EEZ ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL 2000., L 200, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 3., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/37/EEZ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima (SL 1993., L 199, str. 54.)

Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Europska komisija protiv Češke Republike

(predmet C-305/19)

(2019/C 213/16)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz, agenti)

Tuženik: Češka Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda traži da:

- utvrdi da je Češka Republika, time što nije osigurala da u zgradama čija je ukupna korisna površina veća od 500 m², za koje je u skladu s člankom 12. stavkom 1. Direktive 2010/31/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o energetske učinkovitosti zgrada, izdan energetske certifikat, te u kojima se često zadržava građanstvo, bude javno izložen energetske certifikat, povrijedila svoje obveze iz članka 13. stavka 2. te direktive;
- naloži Češkoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Članak 13. stavak 2. Direktive 2010/31/EU predviđa obvezu izlaganja energetske certifikata, koji je izdan u skladu s člankom 12. stavkom 1. te direktive, u zgradama u kojima više od 500 m² korisne površine zauzima prostor u kojemu se često zadržava građanstvo.

2. Međutim, češki zakon (§ 7a zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (článek 7a Zakona br. 406/2000 o upravljanju energijom, kako je izmijenjen)) predviđa obvezu izlaganja energetskega certifikata ili potvrde o energetskej učinkovitosti za te zgrade samo ako ih koriste javne vlasti. Češki zakon stoga ne predviđa obvezu izlaganja energetskega certifikata ili potvrde o energetskej učinkovitosti kada se u tim zgradama zadržava građanstvo, ali ih koriste tijela koja nisu tijela javne vlasti. Potrebno zakonodavstvo još je uvijek tek u pripremnom stadiju.
3. Češka Republika stoga nije osigurala obvezu izlaganja energetskega certifikata u zgradama čija je korisna površina veća od 500m², za koje je izdan energetske certifikat na temelju članka 12. stavka 1. te direktive te u kojima se često zadržava građanstvo, čime je povrijedila svoje obveze iz članka 13. stavka 2. te direktive.

(¹) SL 2010. L 153, str. 13. (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 124.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italija) — Milis Energy SpA protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello
Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE**

(predmet C-306/19)

(2019/C 213/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Milis Energy SpA

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalne odredbe poput odredbe članka 26. stavaka 2. i 3. Uredbe sa zakonskom snagom br. 91/2014, pretvorene u Zakon 116/2014, kojom se znatno smanjuje ili odgađa isplata poticaja već dodijeljenih zakonom i definiranih na temelju odgovarajućih ugovora koje su proizvođači fotonaponske električne energije sklopili s društvom Gestore dei Servizi Energetici S.p.A., društvom u javnom vlasništvu nadležnim za to područje? Konkretno, je li ta nacionalna odredba u skladu s općim načelima prava Europske unije, odnosno načelima legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, lojalne suradnje i korisnog učinka, člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom br. 2009/28/EZ (¹) i njome predviđenim pravilima o sustavima potpore, te člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, osobito u vezi s Ugovorom o Europskoj energetskej povelji?

(¹) Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2019. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) —
BONVER WIN, a. s. protiv Ministerstvo financí**

(predmet C-311/19)

(2019/C 213/18)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BONVER WIN, a. s.

Tuženik: Ministerstvo financí

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se članak 56. i sljedeći Ugovora o funkcioniranju Europske unije na nacionalno zakonodavstvo (obvezujuću opću mjeru u obliku općinske odluke) kojom se određena usluga zabranjuje u dijelu općine, samo zbog toga što neki od klijenata pružatelja usluge na kojeg se odnosi to zakonodavstvo mogu dolaziti ili dolaze iz druge države članice Europske unije?

U slučaju potvrdnog odgovora, je li samo tvrdnja o mogućnosti postojanja klijenata iz drugih država članica dovoljna za primjenu članka 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ili je pružatelj usluge dužan dokazati stvarno pružanje usluga klijentima koji dolaze iz drugih država članica?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantno to da:

- (a) je moguće ograničenje slobode pružanja usluga znatno ograničeno i u zemljopisnom i u materijalnom smislu (moguća primjenjivost iznimke *de minimis*);
- (b) se ne čini da nacionalno zakonodavstvo pravno i činjenično drukčije uređuje, s jedne strane, položaj subjekata koji pružaju usluge prije svega državljanima drugih država članica Europske unije, i s druge strane, položaj subjekata koji su usmjereni na domaće klijente?

Žalba koju je 24. travnja 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 14. veljače 2019. u spojenim predmetima T-131/16 i T-263/16, Belgija i Magnetrol International protiv Komisije

(predmet C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: P.J. Loewenthal, F. Tomat, agenti)

Druge stranke u postupku: Kraljevina Belgija, Magnetrol International, Irska

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе presudu Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 14. veljače 2019. u spojenim predmetima T-131/16 i T-263/16 Belgium i Magnetrol International protiv Komisije EU:T:2019:91 u dijelu u kojem je njome utvrđeno da je u Odluci Komisije (EU) 2016/1699 ⁽¹⁾ od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija, sustav „viška dobiti” pogrešno kvalificiran kao program u smislu članka 1. stavka (d) Uredbe 2015/1589 ⁽²⁾;
- vrati predmet Općem sudu na razmatranje razloga koji ranije nisu bili predmet ocjene, i
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da je praksu prethodnih poreznih mišljenja o „višku dobiti”, koju je Belgija provodila između 2004. i 2014. bilo pogrešno kvalificirati kao program u smislu članka 1. točke (d) Uredbe 2015/1589.

Opći sud pogrešno je protumačio prvi uvjet iz članka 1. točke (d) i iskrivio značenje uvodnih izjava 94. do 110. pobijane odluke time što je zaključio da je Komisija smatrala da samo zakonodavni akti navedeni u uvodnoj izjavi 99. čine temelj sustava oporezivanja „viška dobiti”.

Opći sud pogrešno je protumačio drugi uvjet iz članka 1. točke (d) i iskrivio značenje uvodnih izjava 100. do 108. pobijane odluke time što je zaključio da je za odobrenje izuzeća od oporezivanja „viška dobiti” potrebno usvojiti dodatne provedbene mjere.

Opći sud pogrešno je protumačio treći uvjet iz članka 1. točke (d) i iskrivio značenje uvodnih izjava 66., 102., 103., 109., 139. i 140. pobijane odluke time što je zaključio da je potrebno usvojiti dodatne provedbene mjere u svrhu određivanja korisnika izuzeća od oporezivanja „viška dobiti”.

Konačno, Opći sud nije uzeo u obzir *ratio legis* članka 1. točke (d) time što je zaključio da je Komisija pogrešno kvalificirala sustav „viška dobiti” kao program u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL 2016., L 260, str. 61.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Drex Technologies SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. veljače 2019. u predmetu T-414/16, Drex Technologies protiv Vijeća

(predmet C- 348/19 P)

(2019/C 213/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Drex Technologies SA (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, ukinuti presudu od 28. veljače 2019. (T-414/16).

i, odlučujući na temelju novih odredbi:

- poništiti Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. ⁽¹⁾ i njezine naknadne provedbene akte, u dijelu u kojem se odnose na žalitelja;
- naložiti Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što je povrijedio žaliteljevo pravo iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da bude saslušan prije donošenja novih mjera ograničavanja.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i na iskrivljavanju činjenica koje je Opći sud počinio time što nije uzeo u obzir članke koje je žalitelj podnio u prilog svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da ne podupire sirijski režim.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što nije smatrao nezakonitima odredbe 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP u skladu s kojima pripadnost obitelji Al-Assad ili obitelji Makhoul čini samostalan kriterij koji opravdava nametanje sankcije, istodobno prebacujući teret dokazivanja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.).

**Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Almashreq Investment Fund protiv presude Općeg suda (peto vijeće)
od 28. veljače 2019. u predmetu T-415/16, Almashreq Investment Fund protiv Vijeća**

(predmet C- 349/19 P)

(2019/C 213/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Almashreq Investment Fund (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druška stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

— proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;

— posljedično, ukinuti presudu od 28. veljače 2019. (T-415/16).

i, odlučujući na temelju novih odredbi:

— poništiti Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. ⁽¹⁾ i njezine naknadne provedbene akte, u dijelu u kojem se odnose na žalitelja;

— naložiti Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što je povrijedio žaliteljevo pravo iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da bude saslušan prije donošenja novih mjera ograničavanja.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i na iskrivljavanju činjenica koje je Opći sud počinio time što nije uzeo u obzir članke koje je žalitelj podnio u prilog svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da ne podupire sirijski režim.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što nije smatrao nezakonitima odredbe 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP u skladu s kojima pripadnost obitelji Al-Assad ili obitelji Makhoul čini samostalan kriterij koji opravdava nametanje sankcije, istodobno prebacujući teret dokazivanja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.).

**Žalba koju je 29. travnja 2019. podnio Souruh SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 28. veljače 2019.
u predmetu T-440/16, Souruh protiv Vijeća**

(predmet C- 350/19 P)

(2019/C 213/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Souruh SA (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;
- posljedično, ukinuti presudu od 28. veljače 2019. (T-440/16).

i, odlučujući na temelju novih odredbi:

- poništiti Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. ⁽¹⁾ i njezine naknadne provedbene akte, u dijelu u kojem se odnose na žalitelja;
- naložiti Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što je povrijedio žaliteljevo pravo iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da bude saslušan prije donošenja novih mjera ograničavanja.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava i na iskrivljavanju činjenica koje je Opći sud počinio time što nije uzeo u obzir članke koje je žalitelj podnio u prilog svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da ne podupire sirijski režim.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio time što nije smatrao nezakonitima odredbe 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP u skladu s kojima pripadnost obitelji Al-Assad ili obitelji Makhoul čini samostalan kriterij koji opravdava nametanje sankcije, istodobno prebacujući teret dokazivanja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.).

Tužba podnesena 10. svibnja 2019. — Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke**(predmet C-371/19)**

(2019/C 213/23)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: J. Jokubauskaitė i R. Pethke, punomoćnici)*Tuženik:* Savezna Republika Njemačka**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Suda zahtijeva da:*

- utvrdi da je Savezna republika Njemačka povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 170. i 171. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ i članka 5. Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici ⁽²⁾ time što sustavno odbija zahtijevati podatke koji nedostaju u zahtjevu za povrat poreza na dodanu vrijednost i umjesto toga izravno odbija zahtjeve za povrat u tim slučajevima ako se takvi podaci mogu dostaviti samo još nakon zaključnog roka od 30. rujna;
- naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Europska komisija temelji svoju tužbu na sljedeća tri tužbena razloga:*

1. Prvi tužbeni razlog — povreda načela neutralnosti poreza na dodanu vrijednost

Savezna Republika Njemačka povrijedila je načelo neutralnosti poreza na dodanu vrijednost utvrđeno u člancima 170. i 171. Direktive 2006/112 i članku 5. Direktive 2008/9, prema kojem u slučaju stjecanja robe i primanja usluga treba uslijediti odbitak poreza na dodanu vrijednost koji je plaćen u prethodnim fazama u korist poreznog obveznika.

Načelo neutralnosti poreza na dodanu vrijednost zahtijeva prihvatanje svakog zahtjeva za povrat čije su materijalne pretpostavke ispunjene. U slučaju dvojbi o postojanju materijalnih pretpostavki za povrat, zahtjevi za povrat u skladu s člankom 5. u vezi s člankom 21. podstavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/9 mogu se odbiti samo ako zahtjevi za informacije države članice povrata u skladu s člankom 20. te direktive nisu bili uspješni.

2. Drugi tužbeni razlog — povreda načela praktične djelotvornosti zahtjeva za povrat poreza na dodanu vrijednost

Tumačenje članka 20. stavka 1. Direktive 2008/9 koje zastupa Savezna Republika Njemačka otežava djelotvorno ostvarivanje zahtjeva za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznog obveznika koji nema poslovni nastan u državi članici povrata. Upravna praksa njemačkih poreznih tijela time povređuje prava tih poreznih obveznika iz članaka 170. i 171. Direktive 2006/112 i članka 5. Direktive 2008/9.

Praktična djelotvornost Direktiva 2006/112 i 2008/9 zahtijeva provedbu prava na povrat poreza na dodanu vrijednost koja postoje u materijalnom smislu kako bi se na najbolji mogući način poštovalo načelo neutralnosti. Odredbe su usmjerene na potpuni odbitak poreza na dodanu vrijednost koji je plaćen u prethodnim fazama prilikom stjecanja robe i primanja usluga te se njima i u slučajevima prekograničnih transakcija u najboljoj mogućoj mjeri nastoje postići jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za sve porezne obveznike. Pritom se trebaju poduzeti sve prikladne upravne mjere propisane u direktivi koji služe provedbi zahtjeva za povrat poreza na dodanu vrijednost.

3. Treći tužbeni razlog — povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Sustavnim odbijanjem Savezne Republike Njemačke da zahtijeva dodatne podatke i dokaze u skladu s člankom 20. stavkom 1. Direktive 2008/9 povređuje se načelo zaštite legitimnih očekivanja. Nakon zaprimanja potvrde o primitku zahtjeva za povrat, svaki porezni obveznik trebao bi se moći pouzdati u to da će se njegov zahtjev obraditi u skladu s odredbama te direktive. Ako se to ne dogodi, povređuju se njegova legitimna očekivanja o obradi u skladu sa zakonom.

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

(²) SL 2008., L 44, str. 23. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 2. svibnja 2019. — QH protiv Parlamenta

(predmet T-748/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Članak 24. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Članak 12.a Pravilnika o osoblju — Uznemiravanje — Odluka o odbijanju zahtjeva za pomoć — Načela objektivnosti i nepristranosti — Pravo na dobru upravu — Pravo na saslušanje”)

(2019/C 213/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: QH (zastupnici: u početku N. Lhoëst i S. Michiels, zatim N. Lhoëst, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i Í. Ní Riagáin Düro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, s jedne strane, za poništenje odluke Parlamenta od 26. siječnja 2016. kojom je tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu te institucije odbilo zahtjev za pomoć koji je tužitelj podnio 11. prosinca 2014., kao i odluke od 12. srpnja 2016. kojom je tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu odbilo tužiteljev prigovor i, s druge strane, za naknadu štete koju je navodno pretrpio zbog nezakonitosti koje je to tijelo počinilo pri ispitivanju tog zahtjeva za pomoć.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog parlamenta od 26. siječnja 2016. kojom se odbija zahtjev za pomoć koji je podnio QH, kako je potvrđena odlukom od 12. srpnja 2016. kojom se odbija prigovor.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Španjolska protiv Komisije**(predmet T-49/17) ⁽¹⁾**

(„EFJP i EPFRR” — Izdaci isključeni iz financiranja — Financijski ispravci — Pojam „proizvođač” — Ulaganja ostvarena izvan objekata organizacije proizvođača — Provjere prije odobrenja operativnog programa — Kontrola u odobravanju izdataka — Jedinstveni financijski ispravak — Paušalni financijski ispravak — Proporcionalnost — Obveza obrazlaganja)

(2019/C 213/25)

Jezik postupka: španjolski

StrankeTužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: u početku V. Ester Casas, *abogado del Estado*, zatim S. Jiménez García, agent)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i M. Morales Puerta, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/2018 od 15. studenoga 2016. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2016., L 312, str. 26.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. svibnja 2019. — Scor protiv Komisije**(predmet T-135/17) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore — Tržište reosiguranja od rizika prirodnih katastrofa — Potpora u obliku neograničenog državnog jamstva dodijeljenog CCR-u — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem nakon faze prethodnog ispitivanja — Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a — Tužba za poništenje — Aktivna procesna legitimacija — Nepostojanje znatnog utjecaja na položaj na tržištu — Djelomična nedopuštenost — Postupovna prava zainteresiranih strana — Svojstvo zainteresirane strane — Nepostojanje ozbiljnih poteškoća”)

(2019/C 213/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Scor SE (Pariz, Francuska) (zastupnici: N. Baverez, N. Autet, M. Béas i G. Marson, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, A. Bouchagiar i K. Blanck, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Francuska Republika (zastupnici: u početku D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier i J. Bousin, zatim D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme i E. de Moustier, agenti) i Caisse centrale de réassurance (Pariz, Francuska) (zastupnici: u početku J.-P. Gunther, A. Giraud i S. Petit, zatim A. Giraud i S. Petit, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2016) 5995 *final* od 26. rujna 2016. o mjerama SA.37649 i SA.45860 koje je Francuska primijenila, jer je Komisija te mjere kojima je CCR-u dodijeljeno neograničeno državno jamstvo za njegovu djelatnost reosiguranja od prirodnih katastrofa proglasila spojivima s unutarnjim tržištem.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Scor SE nalaže se snošenje vlastitih troškova, troškova koje zahtijevaju Europska komisija i Caisse Centrale de Réassurance (CCR), uključujući i troškove nastale povodom zahtjeva za povjerljivo postupanje.
3. Francuska Republika snosit će vlastite troškove, uključujući i troškove nastale povodom zahtjeva za povjerljivo postupanje.

(¹) SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Njemačka protiv Komisije

(predmet T-239/17) (¹)

(„EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koje je izvršila Njemačka — Paušalni financijski ispravak primijenjen zbog nedovoljne učestalosti ključnih kontrola — Godišnja obveza izračuna i knjiženja kamata — Članci 31. i 32. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 — Članak 6. točka (h) Uredbe (EZ) br. 885/2006 — Obveza obrazlaganja — Proporcionalnost”)

(2019/C 213/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: D. Klebs i T. Henze, a zatim D. Klebs, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i M. Zalewski, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi djelomičnog poništenja Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/264 od 14. veljače 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2017., L 39, str. 12.), u dijelu u kojem se odnosi na Saveznu Republiku Njemačku.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.*

(¹) SL C 195, 19. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Wattiau protiv Parlamenta

(predmet T-737/17) (¹)

(„Javna služba — Socijalna sigurnost — ZSZO — Naknada troškova liječenja — Sporazum o određivanju pristojbi za bolničko liječenje osiguranika ZSZO-a sklopljen između Unije, Luksemburga i Udruženja luksemburških bolnica — Prigovor nezakonitosti — Načelo zabrane diskriminacije na temelju državljanstva — Članak 18. stavak 1. UFEU-a — Članci 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima — Članak 39. Zajedničkih pravila o zdravstvenom osiguranju za dužnosnike”)

(2019/C 213/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francis Wattiau (Bridel, Luksemburg) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Rantala i J. Van Pottelberge, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, odluke Ureda za isplatu Zajedničkog sustava zdravstvenog osiguranja Europske unije u Luksemburgu, kao što proizlazi iz uplatnice br. 244 od 25. siječnja 2017., kojom se tužitelju nalaže plaćanje iznosa od 843,01 eura i, s druge strane, odluke glavnog tajnika Parlamenta u svojstvu tijela za imenovanje od 2. kolovoza 2017., kojom je potvrđena ta odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka Ureda za isplatu Zajedničkog sustava zdravstvenog osiguranja u Luksemburgu, kao što proizlazi iz uplatnice br. 244 od 25. siječnja 2017. kojom je Francisu Wattiauu naloženo plaćanje iznosa od 843,01 eura, koji odgovara iznosu od 15 % računa za zdravstvene usluge od 30. svibnja 2016.
2. Europski parlament će, osim vlastitih, snositi i troškove F. Wattiaua.
3. *Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE)* snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Kuota International protiv EUIPO-a — Sintema Sport (K)

(predmet T-136/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije K — Apsolutni razlog za ništavost — Zla vjera — Članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001”)

(2019/C 213/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Britanski Djevičanski Otoci) (zastupnik: C. Herissay Ducamp, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Sintema Sport Srl (Albiate, Italija)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. prosinca 2017. (predmet R 3111/2014-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Kuota International i Sintema Sport.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. prosinca 2017. (predmet R 3111/2014-1).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 166, 14. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Sona Nutrition protiv EUIPO-a — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(predmeti T-152/18 do T-155/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijave figurativnih žigova Europske unije SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Raniji nacionalni verbalni žig MULTIPLUS — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001”)

(2019/C 213/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: K. Neefs i S. Cubitt, odvjetnici)

Predmet

Tužbe podnesene protiv odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. prosinca 2017. (predmeti R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 i R 1323/2017-4), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Sona Nutrition i Solgar Holdings.

Izreka

1. Predmeti T 152/18 do T 155/18 spajaju se u svrhu presude.
2. Poništavaju se odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 20. prosinca 2017. (predmeti R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 i R 1323/2017-4).
3. EUIPO i društvo Solgar Holdings, Inc., snosit će vlastite troškove kao i, svaki od njih, polovicu troškova društva Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Briois protiv Parlamenta**(predmet T-214/18) ⁽¹⁾**

(„Povlastice i imuniteti — Zastupnik u Europskom parlamentu — Odluka o ukidanju parlamentarnog imuniteta — Veza s funkcijama parlamentarnog zastupnika — Jednako postupanje — Načelo dobre uprave — Prava obrane — Izvanugovorna odgovornost”)

(2019/C 213/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Parlamenta P8_TA(2018)0020 od 6. veljače 2018. o ukidanju tužiteljeva parlamentarnog imuniteta i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Steeve Briois snosit će vlastite troškove, kao i troškove koje zahtijeva Europski parlament.

⁽¹⁾ SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 6. svibnja 2019. — Mauritsch protiv INEA**(predmet T-271/18) ⁽¹⁾**

(„Javna služba — Ugovorno osoblje — Ugovor o radu na određeno vrijeme — Početno tužiteljevo odbijanje ponude za produljenje ugovora — Odstavka — Uskraćivanje prava na naknadu za slučaj nezaposlenosti — Odgovornost”)

(2019/C 213/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Walter Mauritsch (Beč, Austrija) (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Izvršna agencija za inovacije i mreže (zastupnici: I. Ramallo, agent, uz asistenciju A. Durona, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži poništenje, kao prvo, tuženikove odluke od 24. siječnja 2018. kojom se odbija tužiteljjev prigovor od 4. listopada 2017., te, kao drugo, tuženikove odluke od 2. kolovoza 2017. kojom se odbija tužiteljjev zahtjev za naknadu štete podnesen 10. travnja 2017., a s druge se strane traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog tih odluka.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Walteru Mauritschu nalaže se snošenje troškova postupka.*

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — WP protiv EUIPO-a

(predmet T-407/18) (¹)

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme — Odluka o neproduženju — Očita pogreška u ocjeni — Dužnost brižnog postupanja — Jednako postupanje — Pravilo o podudarnosti između tužbe i žalbe”)

(2019/C 213/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: WP (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošiuė i K. Tóth, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluke EUIPO-a od 6. listopada 2017. kojom se tužitelju odbija drugo produljenje ugovora člana privremenog osoblja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *WP-u se nalaže snošenje troškova.*

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. svibnja 2019. — Fissler protiv EUIPO-a (vita)(predmet T-423/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije vita — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Opisni karakter — Pojam obilježja — Naziv boje — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 213/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt i K. Middelhoff, avocats)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. ožujka 2018. (predmet R 1326/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka vita kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. ožujka 2018. (predmet R 1326/2017-5).
2. Nalaže se EUIPO-u snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 294, 20. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019. — Lupu protiv EUIPO-a — Et Djili Soy Dzhilhangir Ibryam (Djili DS)(predmet T-558/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Djili DS — Raniji nacionalni verbalni žig DJILI — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 213/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Victor Lupu (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: P. Acsinte, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bugarska) (zastupnik: C.-R. Romișan, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. lipnja 2018. (predmet R 2391/2017-5), koji se odnosi na postupak povodom prigovora između g. Lupua i Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Victoru Lupuu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Promeco protiv EUIPO-a — Aerts (posuđe)

(predmet T-353/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”)

(2019/C 213/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Promeco NV (Kortrijk, Belgija) (zastupnici: H. Hartwig i A. von Mühlendahl, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral, i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aerts NV (Geel, Belgija) (zastupnici: G. Glas i T. Carmeliet, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke velikog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2018. (predmet R 459/2016-G), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Promeco NV i Aerts NV.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Društvu Promeco NV nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).*
3. *Društvo Aerts NV snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje Općeg suda od 29. travnja 2019. — Engel protiv EUIPO-a — F. Engel (ENGEL)

(predmet T-381/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2019/C 213/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Engel GmbH (Pfullingen, Njemačka) (zastupnik: C. Pfitzer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: F. Engel K/S (Haderslev, Danska) (zastupnik: L. Elmggaard Sørensen, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. ožujka 2018. (predmet R 1423/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između F. Engela i društva Engel.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Društvu Engel GmbH i F. Engelu K/S nalaže se snošenje vlastitih troškova, a društvu Engel GmbH nalaže se snošenje troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).*

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2018.

Rješenje Općeg suda od 29. travnja 2019. — Dermatest protiv EUIPO-a (DERMATEST)**(predmet T-495/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije DERMATEST — Odbijanje registracije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)**

(2019/C 213/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Njemačka) (zastupnici: J. Bühling i D. Graetsch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek, D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. lipnja 2018. (predmet R 426/2018-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka DERMATEST kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvu Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 352, 1. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Rumunjska protiv Komisije**(predmet T-530/18) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — EFJP i EPFRR — Provedbena odluka Komisije — Dostava adresatu — Objava odluke u Službenom listu Europske unije — Rok za tužbu — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost”)**

(2019/C 213/39)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: C.-R. Canțăr, E. Gane, C.-M. Florescu i O.-C. Ichim, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Aquilina i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL, 2018., L 152, str. 29.) u dijelu u kojem se njome isključuju određeni troškovi nastali Rumunjskoj.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Rumunjskoj se nalaže snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.*

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 2. svibnja 2019. — E Jap Energéticas y Medioambientales protiv Komisije

(predmet T-145/19 R)

(„Privremena pravna zaštita — Okoliš — Financijski instrument za okoliš (LIFE) - Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Povrat isplaćenih iznosa — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2019/C 213/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencija, Španjolska) (zastupnik: G. Alabau Zabal, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i S. Izquierdo Pérez, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije Odluke Komisije BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 od 14. siječnja 2019. o povratu iznosa od 82 750,96 eura isplaćenog tužitelju, uvećan za zatezne kamate.

Izreka

1. *Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.*
 2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*
-

Tužba podnesena 20. veljače 2019. — Pavel protiv EUIPO-a — bugatti (B)**(predmet T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumunjska) (zastupnik: E. Nedelcu, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* bugatti GmbH (Herford, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* prijava figurativnog žiga Europske unije B — žig Europske unije br. 13 545 181*Postupak pred EUIPO-om:* Postupak povodom opoziva*Pobijana odluka:* Odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2018. u povezanim predmetima R 49/2018-1 i R 85/2018-1**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i održi na snazi valjanu registraciju figurativnog žiga EUTM-013545181, kako je registriran 5. svibnja 2016. za sve proizvode i usluge;
- naloži EUIPO-u snošenje sudskih troškova.

Tužbeni razlozi

- Neprimjenjivost članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Nepostojanje dokaza o povredi javnog interesa.
-

Tužba podnesena 4. travnja 2019. — BF protiv Komisije**(predmet T-190/19)**

(2019/C 213/42)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: BF (zastupnici: S. Gesterkamp, odvjetnik i C. König, profesor)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da tuženik od 18. prosinca 2018., dana na koji mu je elektroničkom poštom dostavljeno drugo tužiteljevo službeno pismo opomene, zbog propusta povrjeđuje svoju obvezu donošenja odluke u okviru postupka u vezi s državnim potporom SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH und Nordwasser GmbH), koju treba dostaviti tužitelju u svojstvu podnositelja pritužbe, o zatvaranju prethodnog istražnog postupka, odnosno odluku o pokretanju ili pak nepokretanju formalnog istražnog postupka;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka i
- preventivno i podredno, u slučaju prestanka tuženikova propusta nakon podnošenja tužbe, tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

Tužitelj najprije tvrdi da su ispunjene pretpostavke za tužbu zbog propusta, osobito zato što je činjenično stanje na dan dostave drugog pisma opomene dopuštalo donošenje odluke o zatvaranju prethodnog istražnog postupka na temelju članka 4. Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾.

Nadalje tužitelj prigovara da je tuženiku u njegovu upravnom dopisu od 17. prosinca 2018. u korist društva Nordwasser GmbH, odgovornog za „in house” poslovanje isključivo normativno uspostavio pravni monopol koji bi mogao isključiti narušavanje tržišnog natjecanja u smislu članka 107 stavka 1. UFEU-a a da se pritom nije osvrnuo na činjenična pitanja u vezi s povoljnijim položajem.

Usto, tužitelj tvrdi da se u svojim dopisima u ranijoj fazi postupka već protivio činjenici da je pravni monopol uspostavljen u skladu s pravom Unije. U svakom slučaju tuženik je trebao svoje stajalište izraziti isključivo s pravnog aspekta, oslanjajući se na utvrđeno činjenično stanje i slijedom toga najkasnije u prosincu 2018. donijeti odluku o nepokretanju formalnog istražnog postupka na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe (EU) 2015/1589, protiv koje se može podnijeti tužba.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Tužba podnesena 4. travnja 2019. — AZ protiv Komisije**(predmet T-196/19)**

(2019/C 213/43)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* AZ (zastupnici: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,
- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 4. travnja 2019. — BA protiv Komisije

(predmet T-198/19)

(2019/C 213/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BA (zastupnik: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

— poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,

— podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,

- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BB protiv Komisije**(predmet T-200/19)**

(2019/C 213/45)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* BB (zastupnici: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,
- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.*

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BC protiv Komisije

(predmet T-201/19)

(2019/C 213/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: BC (zastupnici: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,

- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — BD protiv Komisije**(predmet T-205/19)**

(2019/C 213/47)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* BD (zastupnici: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,
- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Società Agricola Tenuta di Rimale i dr. protiv Komisije

(predmet T-210/19)

(2019/C 213/48)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Italija) i drugih devet tužitelja (zastupnici: M. Libertini, A. Scognamiglio i M. Spolidoro, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji traže da Opći sud poništi pobijani memorandum tuženika i da naloži obvezno preispitivanje razloga izloženih u podnesenoj prijavi. Traže da se to preispitivanje provede na temelju drugačijeg i točnijeg tumačenja članka 150. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda ⁽¹⁾, i detaljnijeg ispitivanja dokaza iz kojeg će se vidjeti nedosljednost i nelogičnost razloga koje je iznio konzorcij u cilju potvrđivanja *sine die* diskriminatornog i neopravdanog reguliranja ponude mlijeka za proizvodnju sira DOP (zaštićene oznake izvornosti) Parmigiano Reggiano.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnosi se protiv memoranduma Europske komisije — Glavne uprave za poljoprivredu i ruralni razvoj — od 6. veljače 2019. kojim je odlučeno da se odbaci prijava koju su tužitelji uputili 5. veljače 2018., a u kojoj su se pozvali na nezakonitost Uredbe Ministarstva za poljoprivrednu, prehrambenu i šumarsku politiku br. 6762 od 15. prosinca 2016. o potvrđivanju Plana reguliranja ponude sira Parmigiano Reggiano za trogodišnje razdoblje 2017.-2019., kao i uredbe tog istog ministarstva br. od 19. rujna 2017. kojom su potvrđene izmjene Plana reguliranja ponude sira Parmigiano Reggiano za trogodišnje razdoblje 2017.-2019.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 150. Uredbe (EU) br. 1308/2013, u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje kvalificirane većine proizvođača zainteresiranih za prijedlog za reguliranje ponude.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 150. Uredbe (EU) br. 1308/2013, u dijelu koji se odnosi na nužnost utvrđivanja bitnih pretpostavki ravnoteže tržišta radi donošenja privremenih mjera reguliranja ponude, i povezanog odgovarajućeg obrazloženja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 150. Uredbe (EU) br. 1308/2013, u dijelu koji se odnosi na zabranu planova reguliranja ponude diskriminatornog sadržaja.

(¹) SL 2013., L 347, str. 608.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Klöckner Pentaplast protiv Komisije

(predmet T-231/19)

(2019/C 213/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Njemačka) (zastupnici: N. Voß i D. Fouquet, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013. te

— naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — H&R Ölwerke Schindler protiv Komisije

(predmet T-232/19)

(2019/C 213/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: N. Voß i D. Fouquet, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,

- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljeni u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Infineon Technologies Dresden protiv Komisije**(predmet T-233/19)**

(2019/C 213/51)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Dresden, Njemačka) (zastupnici: L. Assmann i M. Peiffer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tužnikovu Odluku priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) od 28. svibnja 2018. o programu potpore SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) koji je provela Njemačka za potrošače baznog opterećenja iz članka 19. Stromnetzentgeltverordnung (u daljnjem tekstu: StromNEV) i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu, prema kojem je pobijana odluka nezakonita jer u slučaju oslobođenja od naknade za mrežu sukladno članku 19. stavku 2. drugoj rečenici StromNEV-a nije riječ o državnoj potpori u smislu članka 107. i sljedećih UFEU-a.

U vezi s tim tužitelj prije svega navodi da oslobođenja od naknade za mrežu odobrena na temelju članka 19. stavka 2. StromNEV-a nisu dodijeljena iz državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, nego da su ih financirali njemački operateri elektroenergetske mreže koji su privatnopravno organizirani i ne mogu se pripisati državi. Tvrdi da ni sporni doplati u svojem učinku nije jednak pristojbi na potrošnju električne energije u Njemačkoj. Usto Savezna Republika Njemačka nema nikakvu kontrolnu ovlast nad operaterima prijenosnog sustava kojima je povjereno upravljanje tim sredstvima.

Nadalje se ističe da se oslobođenje od naknade za mrežu na temelju članka 19. stavka 2. StromNEV-a u bitnim aspektima razlikuje od slučajeva na kojima su se zasnivali predmeti C-206/06, Essent Netwerk Noord i dr. i C-262/12, Vent De Colère!. Ipak, sporni slučaj nije usporediv s doplatkom u predmetu C-405/16 P, Njemačka/Komisija i stoga se ne može kvalificirati potporom.

Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Infineon Technologies protiv Komisije**(predmet T-234/19)**

(2019/C 213/52)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Infineon Technologies AG (Neubiberg, Njemačka) (zastupnici: L. Assmann i M. Peiffer, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu Odluku priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) od 28. svibnja 2018. o programu potpora SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) koji je provela Njemačka za potrošače baznog opterećenja iz članka 19. Stromnetzentgeltverordnung (u daljnjem tekstu: StromNEV), i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu, prema kojem je pobijana odluka nezakonita jer u slučaju oslobođenja od naknade za mrežu sukladno članku 19. stavku 2. drugoj rečenici StromNEV-a nije riječ o državnoj potpori u smislu članka 107. i sljedećih UFEU a.

U vezi s tim tužitelj prije svega navodi da oslobođenja od naknade za mrežu odobrena na temelju članka 19. stavka 2. StromNEV-a nisu dodijeljena iz državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, nego da su ih financirali njemački operateri elektroenergetske mreže koji su privatnopravno organizirani i ne mogu se pripisati državi. Tvrdi da ni sporni doplati u svojem učinku nije jednak pristojbi na potrošnju električne energije u Njemačkoj. Usto Savezna Republika Njemačka nema nikakvu kontrolnu ovlast nad operaterima prijenosnog sustava kojima je povjereno upravljanje tim sredstvima.

Nadalje se ističe da se oslobođenje od naknade za mrežu na temelju članka 19. stavka 2. StromNEV-a u bitnim aspektima razlikuje od slučajeva na kojima su se zasnivali predmeti C-206/06, Essent Netwerk Noord i dr. i C-262/12, Vent De Colère!. Ipak, sporni slučaj nije usporediv s doplatkom u predmetu C-405/16 P, Njemačka/Komisija i stoga se ne može kvalificirati potporom.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — GTP protiv Komisije**(predmet T-237/19)**

(2019/C 213/53)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Njemačka) (zastupnici: F. Wagner i N. Voß, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) za 2012. i 2013.,
- podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 za 2012. i 2013.,
- dodatno podredno, poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166, u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 %, za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 500 sati uporabe godišnje povrat od više od 15 % i za potrošače baznog opterećenja s najmanje 8 000 sati uporabe godišnje povrat od više od 10 % objavljene naknade za mrežu,
- krajnje podredno, u odnosu na tužitelja poništi Odluku SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) od 28. svibnja 2018. priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 u dijelu u kojem se njome za potrošače baznog opterećenja s najmanje 7 000 sati uporabe godišnje određuje povrat od više od 20 % objavljene naknade za mrežu,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući odvjetničke i putne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Pogrešna pretpostavka o postojanju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

U okviru prvog tužbenog razloga prigovara se da je tuženik prilikom svojeg ispitivanja spornog oslobođenja od naknade za mrežu počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da postoji uporaba državnih sredstava.

Usto, prilikom ispitivanja zahtjeva „selektivnosti” referentni sustav bio je pogrešno i nepotpuno određen.

Nadalje se ističe da je tuženik zbog nepotpunog određivanja referentnog sustava povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a.

2. Povreda načela jednakog postupanja

U okviru drugog tužbenog razloga ističe se da su odlukom tuženika određene samo obveze naknadnog plaćanja za potrošače baznog opterećenja, koji su u 2012. i 2013. bili u potpunosti oslobođeni od naknada za mrežu. Slijedom toga se s tim potrošačima baznog opterećenja postupalo nejednako i neopravdano su stavljani u nepovoljniji položaj u odnosu na potrošače baznog opterećenja koji su za isto razdoblje iskoristili pravo na paušalna smanjenja naknade za mrežu i za koje nije bila određena obveza naknadnog plaćanja.

Osim toga, ovdje se prigovara da je tuženik u pogledu nejednakog postupanja povrijedio svoju obvezu obrazlaganja u skladu s člankom 263. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Nejednakim postupanjem povređuje se i zabrana diskriminacije u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾.

3. Povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

U okviru trećeg tužbenog razloga ističe se da je tužitelj na temelju pojedinačnih okolnosti mogao očekivati da će smjeti zadržati posebne naknade za mrežu koje su mu odobrene.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211 od 14. 8. 2009., str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 9. travnja 2019. — Wepa Hygieneprodukte i dr. protiv Komisije

(predmet T-238/19)

(2019/C 213/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Njemačka), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Njemačka), Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (zastupnici: H. Janssen i A. Vallone, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Europske komisije priopćenu pod brojem dokumenta C(2018) 3166 (SL 2019., L 14, str. 1.) od 28. svibnja 2018. u predmetu „Program potpore SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) Njemačke za potrošače baznog opterećenja u skladu s člankom 19. Stromnetzentgeltverordnung” i

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu prema kojem oslobođenje od naknade za upotrebu mreže nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U vezi s tim tužitelj prije svega tvrde da u slučaju oslobođenja od naknade za upotrebu mreže nisu korištena državna sredstva ili sredstva koja je dodijelila država. Osim toga, ističe se da je tuženik pogrešno smatrao da je doplatak iz članka 19. „pristojba” odnosno „parafiskalni namet” koji je država nametnula krajnjim potrošačima u smislu presude od 17. srpnja 2008., Essent Netwerk Noord i dr. (C-206/06, EU:C:2008:413).

Nadalje se ističe da potrošačima baznog opterećenja nije dodijeljena nikakva selektivna prednost.

Tužba podnesena 9. travnja 2019. — A9.com protiv EUIPO-a (ikona u obliku zvona)

(predmet T-240/19)

(2019/C 213/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett i C. Mikyska, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije (prikaz ikone u obliku zvona — Prijava za registraciju br. 17 868 712)

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2019. u predmetu R 1 309/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva da:

- Opći sud poništi osporenu odluku,
- tuženik snosi troškove postupka pred Općim sudom i postupka pred žalbenim vijećem, uključujući nužne troškove tužitelja u oba postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 10. travnja 2019. — Kambodža i CRF protiv Komisije**(predmet T-246/19)**

(2019/C 213/56)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Kraljevina Kambodža i Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Kambodža) (zastupnici: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/67 od 16. siječnja 2019. ⁽¹⁾ i

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da ograničavanje pojma proizvođača iz Europske unije samo na proizvođače istovjetnih ili izravno konkurentnih proizvoda koji su proizvedeni uz korištenje sirovinama (neoljuštena riža) proizvedenima u Europskoj uniji, krši članak 22. stavak 1. i članak 23. Uredbe (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. ⁽²⁾ Alternativno, tuženikov pristup protivan je članku 22. stavku 2. Uredbe br. 978/2012.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik, oslanjajući se na netočne ili neistinite podatke ili na podatke koji se ne odnose na konkretni istovjetni proizvod, propustio propisno ocijeniti postojanje „ozbiljnih poteškoća”, protivno članku 23. Uredbe br. 978/2012. To je učinilo nemogućom pravilnu ocjenu ispunjenja uvjeta iz članka 22. stavka 1. Uredbe (EU) br. 978/2012 u odnosu na istovjetni proizvod, kako je određen u članku 22. stavku 2. Uredbe br. 978/2012.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik usporedio cijene uvoza iz Kambodže i cijene u Europskoj uniji na način koji je protivan članku 22. stavku 1. i članku 23. Uredbe br. 978/2012.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženikova analiza uzročnosti protivna članku 22. stavku 1. Uredbe br. 978/2012, jer ozbiljne poteškoće s kojima se suočava Europska unija nisu u dovoljnoj mjeri izravna posljedica obujma kam-bodžanskog uvoza i cijena. U mjeri u kojoj se Uredba 2019/67 oslanja na kumulativnu analizu, ona je također protivna članku 22. stavku 1. Uredbe br. 978/2012.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da tuženik nije učinio dostupnima nekoliko ključnih činjenica, razmatranja ili deta-lja u odnosu na te ključne činjenice i razmatranja, protivno članku 17., stavcima 1., 2., 3. i 4., Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1083/2013 od 28. kolovoza 2013. ⁽³⁾, članku 38. Uredbe br. 978/2012 i tužiteljevim pravima obrane.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je dosje u velikoj mjeri manjkav te da mu nedostaju neke ključne informacije. To predstavlja povredu članka 14. Provedbene uredbe Komisije br. 1083/2013, članka 38. Uredbe br. 978/2012 i tužiteljevih prava obrane.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/67 od 16. siječnja 2019. o uvođenju zaštitnih mjera u vezi s uvozom indijske riže podrijetlom iz Kam-bodže i Mjanmara/Burme (SL L 15, 17. 1. 2019., str. 5).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o primjeni sustava općih carinskih povlastica i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 732/2008 (SL L 303, 31. 10. 2012., str. 1) (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11. svezak 59. str. 227.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1083/2013 od 28. kolovoza 2013. o utvrđivanju pravila u pogledu postupaka privremenog opoziva carinskih povlastica i usvajanju općih zaštitnih mjera iz Uredbe (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o primjeni sustava općih carinskih povla-stica (SL L 293, 5. 11. 2013., str. 16).

Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Bilde protiv Parlamenta

(predmet T-248/19)

(2019/C 213/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Dominique Bilde (Lagarde, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta P8_TA-PROV(2019)0137 od 12. ožujka 2019. o zahtjevu za ukidanje tužiteljčina imuni-teta 2018/2267(IMM) kojom joj je stvarno ukinut imunitet;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. Protokola br. 7. o povlasticama i imunitetima Europske unije (SL 2010., C 83, str. 266.), članka 5. stavaka 1. i 5. Poslovnika Europskog parlamenta (SL 2005., L 44, str. 1.) i priopćenja zastupnicima br. 11/2003 i 11/2016.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi postupka, konkretnije, na povredi članka 43. priopćenja zastupnicima br. 11/2016, jer je svrha optužbi nanijeti štetu tužiteljici političkoj djelatnosti, što čini slučaj *fumus persecutionis* protiv nje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općih načela prava Unije „*ne bis in idem*” i „*una via electa*” te na zlouporabi postupka i prava.

Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Wieland-Werke protiv Komisije

(predmet T-251/19)

(2019/C 213/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Wieland-Werke AG (Ulm, Njemačka) (zastupnici: U. Soltész, C. von Köckritz i K. Winkelmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije u predmetu M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall od 5. veljače 2019.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija učinila očite pogreške time što je utemeljila osporenu odluku na manjkavom konceptu takozvanog „vrhunskog” podsegmenta, umjesto da je navedenu odluku utemeljila na mjerodavnom tržištu proizvoda od valjanog bakra, kako ga je definirala sama Komisija.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije dala niti definiciju, a niti jasno razgraničenje takozvanog „vrhunskog” podsegmenta, na kojem je, posve neodrživo, zasnovala svoju ocjenu. Komisijin pristup je očigledno pogrešan i spekulativan.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni, protusloveći svojim vlastitim utvrđenjima u odluci o odobrenju u predmetu M.8909 — KME/MKM.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija primijenila neodrživu i dosad nezabilježenu teoriju štete *sui generis*, povezujući na neodgovarajući način horizontalne i ne-horizontalne učinke i brkajući jasne i stroge smjernice sadržane u smjernicama o koncentracijama.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u procjeni učinka svojeg navodnog horizontalnog problema na tržišno natjecanje, time što je evidentno propustila istražiti očite činjenice prilikom utvrđivanja konkurentnog okruženja mjerodavnog tržišta.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisijina ocjena o mogućnost klijenata da promjene dobavljača očigledno pogrešna.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Komisija poziva na rast cijena zbog te transakcije a da za to nije pružila nikakve dokaze.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u svojoj ocjeni prelaska sa zajedničke na pojedinačnu kontrolu nad društvom Schwermetall. Posebice, Komisija je propustila poduzeti potrebne istražne radnje.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni jamstava koje je tužitelj ponudio.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da način na koji je Komisija vodila postupke povodom pravnog lijeka i ispitivanja tržišta nije bio u skladu s pravilima postupka.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila bitne povrede postupka. Ona je odbila ispitati tržište u odnosu na prva dva jamstva i pokrenula je ispitivanje tržišta puno prekasno tijekom postupka.

Tužba podnesena 15. travnja 2019. — Pech protiv Vijeća

(predmet T-252/19)

(2019/C 213/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Laurent Pech (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: O. Brouwer i T. McGrath, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku Vijeća sadržanu u dopisu od 12. veljače 2019. upućenom tužitelju kojoj se uskraćuje puni pristup dokumentu ST 13593 2018 INIT (mišljenje Pravne službe Vijeća od 25. listopada 2018., u skladu s člankom 4. stavkom 2. i člankom 4. stavkom 3. Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾);

- podredno, naloži Vijeću odobravanje šireg djelomičnog pristupa dokumentu ST 13593 2018 INIT, u skladu s člankom 4. stavkom 6. Uredbe 1049/2001; i
- naloži Vijeću snošenje troškova tužitelja, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj primjeni druge alineje članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001.
 - Navodi se da je Vijeće nije dokazalo da zatraženi dokument sadržava pravni savjet.
 - Nadalje, tužitelj navodi da je Vijeće pogrešno protumačilo i primijenilo drugu alineju članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 jer nije uzelo u obzir odredbe primarnog prava Unije sažete u tužbi, kao ni načelo da zakonodavni dokumenti Unije podliježu najširem mogućem pristupu, oslanjajući se na nejasne i subjektivne pojmove koji nisu predviđeni pravom Unije kako bi opravdalo uskraćivanje pristupa.
 - Vijeće je počinilo pogrešku koja se tiče prava te pogrešno primijenilo test prevladavajućeg javnog interesa.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj primjeni članka 4. stavka 3. prvog podstavka Uredbe 1049/2001.
 - Tužitelj tvrdi da Vijeće nije dokazalo da bi puni pristup konkretno i stvarno ugrozio postupak donošenja odluka o kojem je riječ.
 - Vijeće je pogrešno protumačilo i primijenilo članak 4. stavak 3. prvi podstavak Uredbe 1049/2001 i sudsku praksu sudova Unije zanemarujući odredbe primarnog prava Unije sažete u tužbi i načelo da zakonodavni dokumenti Unije podliježu najširem mogućem pristupu.
 - Vijeće je nepravilno ocijenilo javni interes za objavu dokumenta.
3. Treći tužbeni zahtjev, podredni zahtjev, koji se temelji na tome da je Vijeće povrijedilo članak 4. stavak 6. Uredbe 1049/2001, ako su iznimke na koje se poziva primjenjive na zatraženi dokument, jer je očito propustilo izvršiti svoju obvezu da odobri (odgovarajući i zahtijevani) djelomični pristup koji je trebalo odobriti zatraženom dokumentu sukladno navedenom članku 4. stavku 6., uskraćujući pristup cijelom odjeljku pravne analize.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL, 2001., L 145., str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 15. travnja 2019. — BG protiv Parlamenta**(predmet T-253/19)**

(2019/C 213/60)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* BG (zastupnici: L. Levi, A. Champetier i A. Tymen, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku Europskog parlamenta od 18. svibnja 2018. kojom je raskinut tužiteljev ugovor;
- po potrebi, poništi odluku Europskog parlamenta od 4. siječnja 2019., dostavljenu 9. siječnja 2019., kojom je odbijena tužiteljeva žalba od 16. kolovoza 2018.;
- naloži tuženiku da tužitelju naknadi neimovinsku štetu koja je nastala tuženikovom krivnjom, procijenjenu u iznosu od 50 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i povredi postupovnih pravila koja se primjenjuju u slučaju raskida predmetnog ugovora.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 12.a i 24. Pravilnika o osoblju i u vezi s time, na povredi tužiteljeva prava da se njegov predmet obradi nepristrano i pravično, povredi obveze dužne pažnje i očitoj pogrešci u ocjeni.

Tužba podnesena 12. travnja 2019. — Al-Tarazi protiv Vijeća**(predmet T-260/19)**

(2019/C 213/61)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuvajt) (zastupnici: G. Beck i A. Khan, *Barristers*, i S. Patel, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi da se članak 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. ⁽¹⁾ i članak 1. Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. ⁽²⁾ ne primjenjuju na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća 2019/85 i Provedbenu odluku Vijeća 2019/87 u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- proglasi da se tužiteljevo ime izbriše iz Priloga (pod brojem 266.) Provedbene uredbe Vijeća 2019/85 i iz Priloga (pod brojem 266.) Provedbene odluke Vijeća 2019/87; i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tome da je tuženik pružio nepotpune ili nedostatne razloge za uvrštavanje tužitelja.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tome da se uvrštavanje tužitelja temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica, s obzirom na to da je tuženik propustio iznijeti dokaze za navedene činjenice koje podupiru ili navodno podupiru obrazloženje donesanih mjera ili s obzirom na to da je tuženik na temelju tih činjenica došao do neosnovanih zaključaka.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da uvrštavanje tužitelja povređuje njegovo pravo na obranu.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tome da uvrštavanje tužitelja povređuje njegovo pravo vlasništva, slobodu trgovanja i načelo proporcionalnosti.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL, L 18I, 21.1.2019, str. 4.).

⁽²⁾ Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL, L 18I, 21.1.2019, str. 13.).

Tužba podnesena 22. travnja 2019. — Imagina Media Audiovisual i drugi protiv Komisije

(predmet T-268/19)

(2019/C 213/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španjolska), Imagina EU (Bruxelles, Belgija), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: P. Kuypers, N. Groot, B. Vitez, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije od 12. veljače 2019. pod oznakom Ares(2019)856949 o isključenju IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL iz postupaka nabave i dodjele bespovratnih sredstava uređenih Uredbom (EU, Euratom) br. 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ u dijelu u kojem je Imagina/dpa konzorcij isključen ili su njegove ponude odbijene;
- poništi Odluku Komisije od 9. travnja 2019. pod oznakom Ares(2019)2494476 u dijelu u kojem je treba smatrati odlukom kojom se konzorcij isključuje iz postupka javne nabave pod oznakom PO/2018-05/A4 ili se njegove ponude odbijaju;
- poništi akt(e) kojim/a Komisija dodjeljuje ugovore ili omogućuje stranci različitoj od Imagina/dpa konzorcija da audiovizualnim putem izvještava o aktualnim pitanjima Unije, u vezi s grupama I, III i VI kao što je navedeno u pozivu na nadmetanje;
- naloži Komisiji da naknadi štetu nanесenu konzorciju time što mu je onemogućila izvršenje ugovora za grupe I, III i VI;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što nije priznala da isključenje društva Imagina Media Audiovisual SL — jednog od članova konzorcija — ne utječe na izvršenje ugovora od strane potonjeg u pogledu grupa I, III i VI poziva na nadmetanje. Isključenje društva Imagina Media Audiovisual SL također ne utječe na odluke kojima je Komisija te ugovore dodijelila konzorciju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što nije pravilno primijenila dokumentaciju o nabavi. Posljedično, Komisija nije tražila od konzorcija da društvo Imagina Media Audiovisual SL zamijeni drugim subjektom koji je dio konzorcija, što je bilo propisano dokumentacijom o nabavi.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što nije pravilno primijenila članak 136. stavak 9. Uredbe 2018/1046. Posljedično, Komisijin dužnosnik za ovjeravanje nije od konzorcija tražio da društvo Imagina Media Audiovisual SL zamijeni drugim subjektom koji je dio konzorcija, kao što je propisano Uredbom 2018/1046.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila pravo konzorcija na djelotvoran pravni lijek te je povrijedila načelo dobre uprave. Komisija je nezakonito primijenila svoju Odluku od 12. veljače 2019. pod oznakom Ares(2019)856949 o isključenju društva Imagina Media Audiovisual SL ili svoj dopis od 9. travnja 2019. pod oznakom Ares(2019)2494476 kako bi isključila konzorcij iz postupka javne nabave pod oznakom PO/2018-05/A4.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila pravo konzorcija na djelotvoran pravni lijek, obvezu obrazlaganja te načelo dobre uprave. Komisija je počinila postupovne pogreške i nezakonito je dodijelila ugovore za grupe I, III i VI poziva na nadmetanje pod oznakom PO/2018-05/A4 ponuditelju različitom od konzorcija.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija nanijela štetu konzorciju svojim nezakonitim postupanjem, zbog čega konzorcij ne može izvršiti ugovore za grupe I, III i VI poziva na nadmetanje pod oznakom PO/2018-05/A4.

(¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredbi (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018., L 294, str. 45.

Tužba podnesena 22. travnja 2019. — Imagina Media Audiovisual protiv Komisije

(predmet T-269/19)

(2019/C 213/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: P. Kuypers, N. Groot, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije Ares(2019)856949, kojom je Komisija tužitelju odredila dvogodišnje isključenje te ga je upisala u bazu podataka ranog otkrivanja i isključenja (¹);
- naloži Komisiji da tužitelju nadoknadi štetu uzrokovanu pobijanom odlukom;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što nije provela vlastiti nadzor ili analizu, oslanjajući se samo na utvrđenja ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država, bez vlastitog primjerenog nadzora i pogrešno tumačeći ta utvrđenja. Komisija je posljedično počinila pogrešku u ocjeni činjenica i tako povrijedila obvezu dužne pažnje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno isključila tužitelja i time povrijedila članak 136. stavak 1. točku (c) Uredbe 2018/1046 i tužiteljeva prava obrane zbog toga što nije jasno navela što točno čini tešku povredu dužnosti. Usto, tužitelj navodi da je Komisija počinila pogrešku time što je navela da je tužitelj također isključen iz postupaka javne nabave koji su u tijeku, s obzirom na to da to ne proizlazi iz izreke sporne odluke; time što je isključila tužitelja zbog postupanja u vezi s pravima emitiranja i oglašavanja sportskih događanja u postupku javne nabave za pružanje usluga audiovizualnog izvještavanja o aktualnim pitanjima u Uniji, s obzirom na to da je riječ o različitim tržištima koja ne utječu jedno na drugo te je stoga moguće dokazati pouzdanost tužitelja u ugovorima za Europsku uniju; i time što je zaključila da tužitelja treba

isključiti jer nije raspolagala dovoljnim dokazima za donošenje sporne odluke i jer se u sporazumu o nepokretanju kaznenog progona sklopljenom s ministarstvom pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država ne navodi da su tužitelj ili njegov izvršni direktor krivi.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je zaključila da bi isključenje bilo proporcionalno u smislu članka 136. stavka 3. Uredbe 2018/1046 i time što nije uzela u obzir nepostojanje utjecaja na financijske interese i ugled Unije te vrijeme proteklo od postupanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku time što je smatrala da su korektivne mjere koje je poduzeo tužitelj privremene i nedovoljne s obzirom na članak 136. stavak 6. točku (a) u vezi s člankom 136. stavkom 7. Uredbe 2018/1046.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila temeljno načelo jednakog postupanja time što je s tužiteljem postupala različito nego u odnosu na druge ponuditelje koji su s ministarstvom pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država sklopili sporazum o nepokretanju kaznenog progona.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija nanijela štetu tužitelju time što je nezakonito odlučila da tužitelja treba isključiti iz postupaka nabave i dodjele bespovratnih sredstava uređenih Uredbom 2018/1046.

(¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018., L 294, str. 45.)

Tužba podnesena 23. travnja 2019. — Amazon Technologies protiv EUIPO-a (ring)

(predmet T-270/19)

(2019/C 213/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett i C. Mikyska, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga „ring” u kojoj je naznačena Europska unija — Prijava za registraciju br. 1 401 009

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2019. u predmetu R 2211/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Općim sudom, kao i postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a uključujući tužiteljeve nužne troškove u oba postupka.

Tužbeni razlog

- Žalbeno vijeće povrijedilo je članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća time što je odbilo zaštititi predmetni žig.

Tužba podnesena 25. travnja 2019. — TO protiv ESVD-a

(predmet T-272/19)

(2019/C 213/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: TO (zastupnik: G. Generet, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ESVD-ovog tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu od 15. lipnja 2018., prema kojoj tužiteljica ne ispunjava sve uvjete za zaposlenje predviđene člankom 82. CEOS-a i ne može biti zaposlena kao ugovorno osoblje 3.b u ESVD-u;
- poništi odluku ESVD-ovog tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu od 14. siječnja 2019. kojom se odbija tužiteljčin prigovor podnesen 14. rujna 2018.;
- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete procijenjenu u iznosu od 36 992,52 eura, što odgovara jednogodišnjoj plaći za ugovor AC FG II prema ljestvici plaća primjenjivoj od 1. studenoga 2017., pri čemu je taj iznos podložen specifikaciji tijekom postupka;
- naloži ESVD-u izračunati gubitak koji je tužiteljica pretrpjela u vezi s mirovinskim pravima, nastao zbog toga što s njom nije sklopljen ugovor o radu;

- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 15 000 eura za neimovinsku štetu zbog povrede njezina dostojanstva i profesionalnog ugleda;
- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 15 000 eura za neimovinsku štetu zbog narušenog zdravlja i osobne dobrobiti;
- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 15 000 eura za neimovinsku štetu koja proizlazi iz toga što je ESVD povrijedio Uredbu br. 45/2001 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka;
- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 10 000 eura za neimovinsku štetu zbog povrede povjerljivosti medicinskih podataka i povjerljivosti osobnih podataka iz tužiteljičinog medicinskog kartona;
- naloži ESVD-u platiti tužiteljici naknadu štete u iznosu od 15 000 eura za neimovinsku štetu zbog klevete i/ili uvrede tužiteljice;
- naloži ESVD-u snositi ukupne troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 33. drugog podstavka Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i članka 82. i 83. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, načela proporcionalnosti i kontradiktornosti, prava na dobru upravu i brižnog postupanja, načela nediskriminacije i prava na nepristrano i pravično postupanje i zabrane svakog uznemiravanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.) i članka 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 24. travnja 2019. — Target Ventures Group protiv EUIPO-a — Target Partners (TARGET VENTURES)

(predmet T-274/19)

(2019/C 213/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Target Ventures Group Ltd (Road Town, British Virgin Islands) (zastupnici: T. Dolde, P. Homann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Target Partners GmbH (München, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije TARGET VENTURES — Prijava za registraciju br. 1 3 685 565

Postupak pred EUIPO-om: Postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2019. u predmetu R 1 685/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi osporenu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred Odjelom za poništaje i drugim žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 24. travnja 2019. — PNB Banka i drugi protiv ESB-a

(predmet T-275/19)

(2019/C 213/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: PNB Banka AS (Riga, Latvija), CR (*), CT (*) (zastupnici: O. Behrends i M. Kirchner, odvjetnici)

(*) Informacije su izbrisane ili zamijenjene u okviru zaštite osobnih podataka i/ili povjerljivosti.

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku ESB-a od 14. veljače 2019. o provođenju izravnog nadzora u prostorima PNB Banka AS i društvima iz njezine grupacije;
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tome da ESB nije bilo nadležno nadzorno tijelo u odnosu na PNB BANKA AS u vrijeme donošenja odluke o izravnom nadzoru.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na tome da pobijana odluka nije bila „nužna” sukladno članku 12. Uredbe o SSM-u ⁽¹⁾.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tome da ESB nije pravilno izvršio svoje diskrecijske ovlasti sukladno članku 12. stavku 1. Uredbe o SSM-u.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedila načelo proporcionalnosti.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio pravo tužitelja na saslušanje.
6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio svoju obvezu da ispita, te pažljivo i nepristrano ocijeni sve relevantne elemente konkretnog slučaja.
7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio obvezu dostatnog obrazlaganja svoje odluke.
8. Osmi tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
9. Deveti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio načelo jednakog postupanja i diskriminatorno postupao prema tužiteljima.
10. Deseti tužbeni razlog koji se temelji na tome da je ESB povrijedio članak 19. i uvodnu izjavu 75. preambule Uredbe o SSM-u i počinio *détournement de pouvoir*.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63).

Tužba podnesena 26. travnja 2019. — BK protiv Europskog potpornog ureda za azil**(predmet T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Jezik postupka: grčki***Stranke***Tužitelj:* BK (zastupnici: B. Christianos, A. Skoulikis i D. Karagkounis, odvjetnici)*Tuženik:* Europski potporni ured za azil (EASO)**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da*

- poništi pobijanu odluku tijela za imenovanja čiji se sadržaj navodi u poruci elektronske pošte od 20. rujna 2018. voditelja odjela upravnog tijela, te istodobno i implicitnu odluku tijela za imenovanja o odbijanju žalbe tužitelja. Slijedom toga, EASO će morati poduzeti mjere koje zahtijeva provedba odluke Općeg suda, u skladu s člankom 266. UFEU-a, s retroaktivnim učinkom.
- naloži tuženiku snošenje svih tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju obrazloženja, pa stoga i bitnoj povredi postupka u smislu članka 263. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nedovoljnom obrazloženju pobijane odluke koje sadržava materijalnu pogrešku.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer odluka ne vodi računa o interesu službe i dužnosti upravnog tijela da brižno postupi prema svojim službenicima.

Tužba podnesena 26. travnja 2019. — Aurora protiv CPVO-a — SESVanderhave (M 02205)**(predmet T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Aurora Srl (Padova, Italija) (zastupnik: L.-B. Buchman, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: SESVanderhave NV (Tienen, Belgija)

Podaci o postupku pred CPVO-om

Nositelj predmetnog oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice: oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice br. EU 15118, sorta šećerne repe M 02205

Postupak pred CPVO-om: postupak za proglašavanje ništavosti

Pobijana odluka: odluka žalbenog vijeća CPVO-a od 27. veljače 2019. u predmetu R A010/2013-RENV

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je pobijanom odlukom pogrešno primijenjena presuda Općeg suda (peto vijeće) od 23. studenoga 2017. u predmetu T-140/15;
- izmijeni pobijanu odluku, poništi Odluku CPVO-a NN010 od 23. rujna 2013. i prihvati prigovor valjanosti oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice br. CPVR br. EU 15118 koji je tužitelj podnio 28. kolovoza 2012.;

i da posljedično:

- utvrdi da je oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice br. EU 15118 *ab initio* ništavo;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 87. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi

- povreda načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja;
 - povreda obveza i uskraćivanje sudske zaštite.
-

Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Highgate Capital Management protiv Komisije**(predmet T-280/19)**

(2019/C 213/70)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Highgate Capital Management LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Struys, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku Europske komisije kojom je odbijena tužiteljeva žalba (predmet SA.53105 — Navodna potpora dodijeljena Eurobank Ergasias prodajom Piraeus Bank Bulgaria), barem u dijelu koji se odnosi na povrede obveza restrukturiranja u predmetima SA.43364 i SA.43363;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisijinom odlukom počinjena bitna povreda postupka, kao i povreda:
 - članka 24. stavka 2. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ⁽¹⁾ i točke 72. Kodeksa najbolje prakse za provedbu postupaka nadzora državnih potpora; ⁽²⁾
 - tužiteljeva prava na saslušanje;
 - obveze obrazlaganja, koja je propisana člankom 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 41. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - tužiteljeva prava na djelotvoran pravni lijek, zaštićenog člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno zaključila da se (i) obveze preuzete u predmetu SA.43364 u vezi s državnim potporom koju je primila Piraeus Bank i (ii) obveze preuzete u predmetu SA.43363 u vezi s državnim potporom koju je primila Eurobank Ergasias, ne primjenjuju *ratione temporis*, s obzirom na to da će prodaja Piraeus Bank Bulgaria biti zaključena nakon 31. prosinca 2018.

⁽¹⁾ SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.

⁽²⁾ SL 2018., C 253, str. 14.

Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Cipar protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(predmet T-281/19)

(2019/C 213/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz QC (*Queen's Counsel*), S. Baran, *Barrister*, V. Marsland, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — žig Europske unije br. 12 172 276

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2019. u predmetu R 2298/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i onih tužitelja nastalih u vezi s poništavanjem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 30. travnja 2019. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi protiv EUIPO-a — Filotas Bellas & Yios ((Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(predmet T-282/19)

(2019/C 213/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozija, Cipar) (zastupnici: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister i V. Marsland, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandria Imathias, Grčka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — žig Europske unije br. 12 172 276

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2019. u predmetu R 2295/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i onih tužitelja nastalih u vezi s poništavanjem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 2. svibnja 2019. — SGI Studio Galli Ingegneria protiv Komisije**(predmet T-285/19)**

(2019/C 213/73)

Jezik postupka: talijanski

Stranke*Tužitelj:* SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rim, Italija) (zastupnici: F. Marini, V. Catenacci i R. Viglietta, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da

- utvrdi i proglasi da tužitelj Europskoj komisiji nije dužan platiti iznose koje ista potražuje opomenom dužniku br. 3241902288 primljenom 22. veljače 2019., a posljednji put opomenom primljenom 29. travnja 2019. — Ref. Ares(2019) 2858540, po osnovi povrata doprinosa i *liquidated damages* zato što Studio Galli Ingegneria navodno nije ispunio obveze iz *grant agreementa* br. 619120 za subvencioniranje projekta pod nazivom „MARSOL”;
- utvrdi i proglasi da ne postoje povrede na koje se poziva Komisija;
- utvrdi i proglasi nezakonitost, nevaljanost te u svakom slučaju neosnovanost *pre-information lettera* od 19. prosinca 2018., istražnog izvješća OLAF-a, opomene dužniku od 22. veljače 2019., naknadnog zahtjeva od 2. travnja 2019. i konačne obavijesti o ponovnom određivanju potraživanog iznosa i odbacivanju daljnjih zahtjeva SGI-a od 29. travnja 2019. — Ref. Ares(2019) 2858540;
- utvrdi i proglasi nepostojanje tražbine na koju se poziva Komisija;
- utvrdi i proglasi pravo tužitelja na sufinanciranje koje je Komisija stvarno odobrila tužitelju na temelju *grant agreementa* br. 619120 za projekt „MARSOL”;
- podredno, utvrdi i proglasi da iznos koji je predmet povrata od strane Komisije ne može biti viši od 100 044,99 eura;
- podredno prethodnome, naloži Komisiji da SGI-u naknadi troškove koje je imao zbog provedbe projekta „MARSOL”, na temelju stjecanja bez osnove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj iznosi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela ugovornog povjerenja, povredi prava obrane u stadiju nakon okončanja istražnih radnji, povredi prava na djelotvoran pravni lijek u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), povredi prava na dobru upravu u smislu članka 41. Povelje, povredi prava na pristup dokumentima u smislu članka 42. Povelje, te povredi članka II.22. *Grant Agreement* i članka 1134. belgijskog Građanskog zakonika.

— U tom pogledu navodi se da Komisija nije vodila računa o zahtjevu za prekid postupka i pristup aktima iz OLAF-ova istražnog spisa koji je podnio tužitelj, već da je unatoč svemu pristupila slanju opomene dužniku te naknadnih zahtjeva, iako društvo nije imalo konkretnu mogućnost odgovoriti na konačno izvješće OLAF-a zbog internih problema. Posljedica toga je povreda načela ugovornog povjerenja i prava na djelotvornu obranu, kako u okviru upravnog postupka tako i pred Općim sudom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju sporne povrede, nepostojanju tražbine na koju se poziva Europska komisija, nezakonitosti i neosnovanosti istražnog izvješća OLAF-a, a samim time i *pre-information letter*a i opomena dužniku koje je uputila Komisija, povredi načela presumpcije nedužnosti, tereta dokazivanja i pravičnosti iz Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013., kao i postojanju pogreške u ocjenjivanju dokaza i povrede članka 1315. belgijskog Građanskog zakonika.

— U tom pogledu navodi se da su bez osnove sve tvrdnje o povredama na temelju kojih je Komisija podnijela zahtjev za povrat, što je vidljivo iz dokumentacije dostavljene u postupku. Radni sati i troškovi osoblja točno su prijavljeni za sva sredstva dodijeljena po projektu i odgovaraju zahtjevima Komisije. Nema preklapanja između resursa i drugih subvencioniranih projekata. Sve druge sporne povrede ne postoje. Sve OLAF-ove pritužbe na kojima Komisija temelji svoj zahtjev za povrat odnose se na druge projekte. Ne čini se da je teret dokazivanja ispunjen.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, pravičnosti i ugovornog povjerenja, te povredi članka II.22. *Grant Agreement*.

— U tom pogledu navodi se da je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti kada je potraživala cijeli iznos sufinanciranja odobren tužitelju, iako su u istražnom postupku utvrđene nedosljednosti samo za dva stručnjaka uključena u projekt. Svi ostali izravni troškovi osim onih za osoblje i svi neizravni troškovi također su potraživani.

4. Četvrti podredno istaknuti tužbeni razlog, koji se temelji na pravu na povrat iznosa koje je Europska komisija stekla bez osnove.

— Tužitelj naime tvrdi da su ispunjeni uvjeti za podnošenje tužbe, tj. bogaćenje jedne ugovorne strane i siromašenje druge, te uzročno-posljedična veza između bogaćenja i siromašenja.

Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Azarov protiv Vijeća**(predmet T-286/19)**

(2019/C 213/74)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Mykola Yanovych Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, u skladu s člankom 263. UFEU-a, Odluku Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 7.) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 1.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- donese, u skladu s člankom 64. Poslovnika Općeg suda, određene mjere upravljanja postupkom i to osobito
 - a) zahtjev Vijeću da dostavi sve dokazne elemente o provjeri poštovanja prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu i o ispitivanju osnovanosti optužbi;
 - b) zahtjev ESVD-u da dostavi sve dokazne elemente o provjeri poštovanja prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu; te
- naloži Vijeću, u skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda, snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu prema kojem su pobijani pravni akti zahvaćeni očitom pogreškom u ocjeni.

Tužitelj prije svega ističe povredu tuženikovih obveza formalne provjere, osobito u vezi s neovisnom provjerom, provjerom nadležnosti i poštovanja prava obrane te prava na djelotvornu sudsku zaštitu. U vezi s tim tuženik nije ispunio zahtjeve koje je Sud postavio u presudi od 19. prosinca 2018., Azarov/Vijeće (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Nadalje, tužitelj ističe povredu tuženikove obveze obrazlaganja jer nije ispitao osnovanost optužbi istaknutih protiv tužitelja.

Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Divaro protiv EUIPO-a — Grendene (IPANEMA)**(predmet T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Divaro, SA (Oviedo, Španjolska) (zastupnici: M. Santos Quintana i M. A. Fernández Munárriz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Grendene, SA (Sobral, Brazil)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije IPANEMA — prijava za registraciju br. 14 180 038

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. veljače 2019. u predmetu R 1785/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku žalbenog vijeća od 22. veljače 2019. u predmetu R 1785/2018-2,
- poništi odluku odjela za prigovore od 10. lipnja 2018. (prigovor B 2 598 285),
- registrira sporni žig Europske unije br. 14 180 038 za sve proizvode na koje se odnosi prijava,
- naloži tuženiku snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
-

Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a (prikaz dviju zakrivljenih crvenih linija poredanih jedna iznad druge)

(predmet T-290/19)

(2019/C 213/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija (prikaz dviju zakrivljenih crvenih linija poredanih jedna iznad druge) — prijava za registraciju br. 1 375 540

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. veljače 2019. u predmetu R 1918/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 3. svibnja 2019. — Klymenko protiv Vijeća

(predmet T-295/19)

(2019/C 213/77)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je njegova tužba dopuštena;
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova u skladu s člancima 87. i 91. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja, zbog toga što su pobijane odluke nedovoljno obrazložene.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu, koja su zajamčena temeljnim načelima europskog prava i sadržana u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nepostojanju pravne osnove, jer članak 29. Ugovora o Europskoj uniji ne može biti pravna osnova mjere ograničavanja protiv tužitelja.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni, jer je tužitelj iznio dokaze koje potvrđuju nepostojanje dovoljne činjenične osnove za provođenje svakog kaznenog postupka.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi prava na poštovanje vlasništva, temeljnog načela prava Unije, zaštićenog člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 1. Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Tužba podnesena 6. svibnja 2019. — Sumol + Compal Marcas protiv EUIPO-a — Heretat Mont-Rubi (SUM011)

(predmet T-296/19)

(2019/C 213/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (zastupnici: J. Pimenta i A. Sebastião, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije SUM011 — Prijava za registraciju br. 13 761 168

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2019. u predmetu R 1662/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- izmijeni pobijanu odluku i naloži odbijanje prijave za registraciju žiga Europske unije br. 13 761 168 SUM011 za preostale usluge u razredima 35. i 39.;
- naloži drugim strankama snošenje troškova ovog postupka, kao i troškova postupka povodom prigovora i žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — OLX protiv EUIPO –a — Stra (STRADIA)**(predmet T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 373, 15. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — XK protiv Komisije**(predmet T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 399, 5. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — XM i dr. protiv Komisije**(predmet T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 399, 5. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YQ protiv Komisije**(predmet T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YR protiv Komisije**(predmet T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmo vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — YS protiv Komisije**(predmet T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 408, 12. 11. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2019. — Bronckers protiv Komisije**(predmet T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 72, 25. 2. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HR